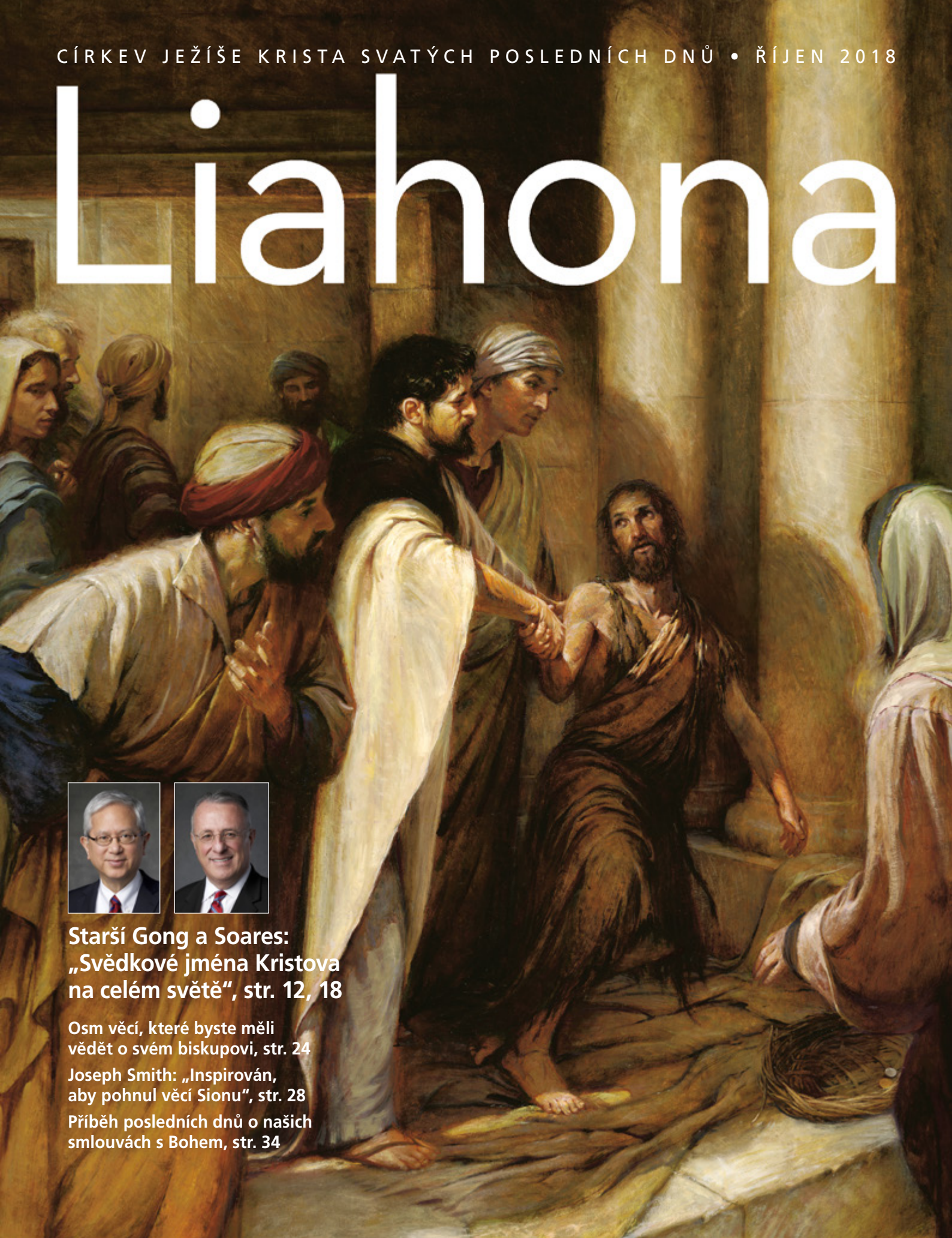

Liahona

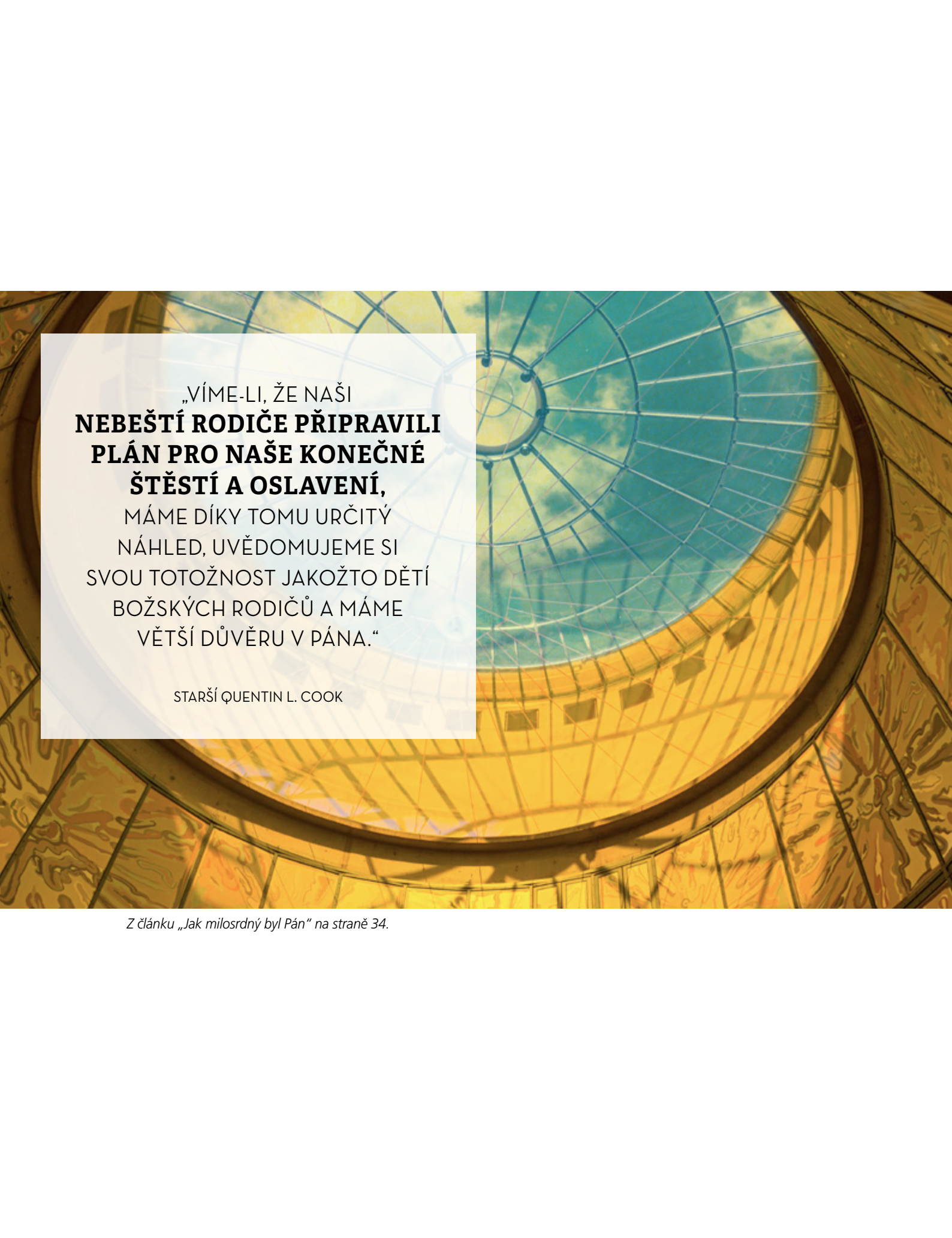

Starší Gong a Soares:
„Svědkové jména Kristova
na celém světě“, str. 12, 18

Osm věcí, které byste měli
vědět o svém biskupovi, str. 24

Joseph Smith: „Inspirován,
aby pohnul věci Sionu“, str. 28

Příběh posledních dnů o našich
smlouvách s Bohem, str. 34

„VÍME-LI, ŽE NAŠI
**NEBEŠTÍ RODIČE PŘIPRAVILI
PLÁN PRO NAŠE KONEČNÉ
ŠTĚSTÍ A OSLAVENÍ,**
MÁME DÍKY TOMU URČITÝ
NÁHLED, UVĚDOMUJEME SI
SVOU TOTOŽNOST JAKOŽTO DĚTÍ
BOŽSKÝCH RODIČŮ A MÁME
VĚTŠÍ DŮVĚRU V PÁNA.“

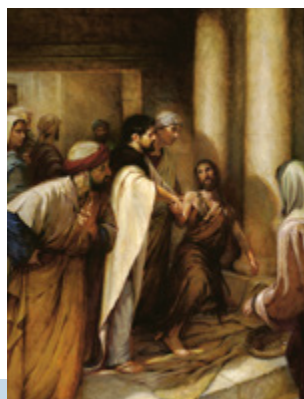
STARŠÍ QUENTIN L. COOK

Z článku „Jak milosrdný byl Pán“ na straně 34.

HLAVNÍ ČLÁNKY

- 6** **Zásady pastýřské služby: Jak získat pomoc při pomáhání druhým**
Jak poznat, kdy a jak zahrnout do naší pastýřské služby druhé?

NA OBÁLCE
Což mám, to tobě dám, Walter Rane.

- 12** **Starší Gerrit W. Gong – milujte Pána a důvěřujte Mu**
Starší D. Todd Christofferson

- 18** **Starší Ulisses Soares – muž beze lsti**
Starší Neil L. Andersen

- 24** **Co si každý biskup přeje, aby členové jeho sboru věděli**
Michael Meyers
Občas zapomínáme, že biskupové jsou lidé jako my, kteří se ze všech sil snaží sloužit dobře ve svém povolání.

- 28** **Svatí: Příběh Církve – Kapitola 8: Vznik Církve Kristovy**
Zatímco se tiskne Kniha Mormona, je k pravé Církvi přivedeno mnoho lidí. Potom, co byla kniha vydána, Joseph tuto církev organizuje.

- 34** **Jak milosrdný byl Pán**
Starší Quentin L. Cook
Když si členové budou číst o věrných Svatých posledních dnů v nové několikasvazkové historii Církve, budou inspirováni.

KRÁTKÉ ČLÁNKY

- 4** **Portréty víry: Michael Isaac – Bydhošť, Polsko**
- 10** **V co věříme: Na co se používají peníze z desátek**
- 40** **Hlasy Svatých posledních dnů**
- 80** **Než se opět sejdeme: Vyjádření naší podpory**
President James E. Faust

48

- 44 Naše motivace k životu podle evangelia**
Mindy Seluová
Důvod, proč žijeme spravedlivě, závisí ve skutečnosti na jediné věci.
- 48 První krok na cestě k pokání**
Aurilas Peterson
Jít za biskupem vyžadovalo hodně odvahy, ale bylo to přesně to, co jsem potřeboval.

Zkuste v tomto čísle najít schovanou liahonu. Nápověda: Jak necháváte zářit své světlo?

50

- 50 Učení se po způsobu Páně**
Starší David A. Bednar
Pokud umožníme, aby byl naším učitelem Duch, prohloubí se naše schopnost učit se.
- 54 5 možností, jak se učit z generální konference**
Přečtěte si tyto náměty, jak získat ještě větší užitek z konferenčních proslavů.
- 56 Učení Duchem Svatým**
Dospívající se dělí o to, čemu se naučili z generální konference.
- 58 Plakát: Pokud budete naslouchat**
- 59 Fakta o generální konferenci**
- 60 Otázky a odpovědi**
Jak mohu do svého domova přizvat Ducha, když se tam někdo pře a hádá?
- 62 Cesty, které vás připraví na budoucnost**
Zkušenosti těchto čtyř mladých dospělých vám mohou ukázat, jak v budoucnu dosáhnout úspěchu.

72

- 66 Rozdávání Boží lásky**
Allie B.
Když jsme se přestěhovali, zjistila jsem, že v naší odbočce není moc lidí. A tak jsem se rozhodla s tím něco udělat.
- 67 Modlitba v kaňonu**
Carsen K.
Bál jsem se, že se nám nepodaří najít cestu zpět k autu.
- 68 Necht' vaše světlo září: Jasně záříme v České republice**
- 70 Apoštolové svědčí o Kristu**
Starší Jeffrey R. Holland
- 71 Naše stránka**
- 72 Víra, naděje a milost – 3. díl: Naděje v Holandsku**
Megan Armknechtová
- 74 Klub čtenářů Knihy Mormonovy**
- 75 Hrdinové Starého zákona: Ester byla odvážná**
- 76 Příběhy z písem: Královna Ester**
Kim Webb Reidová
- 79 Omalovánka: Mohu druhým pomáhat pocítit, že jsou milováni**

První předsednictvo: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kvorum Dvanácti apoštolů:

M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Šéfredaktor: Hugo E. Martinez

Asistenti šéfredaktora: Randall K. Bennett, Becky Cravenová

Poradci: Brian K. Ashton, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubanková, Cristina B. Francová, Donald L. Halstrom, Douglas D. Holmes

Výkonný ředitel: Richard I. Heaton

Ředitel církevních časopisů: Allan R. Loyborg

Manažer obchodu: Garff Cannon

Výkonný redaktor: Adam C. Olson

Asistent výkonného redaktora: Ryan Carr

Asistent publikace: Francisca Olsonová

Autorský a redakční tým: Maryssa Dennisová, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fullerová, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gauntová, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabalová, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirková, Joshua J. Perkey, Jan Pinboroughová, Richard M. Romney, Mindy Seluová, Chakell Wardleigová, Marissa Widdisonová

Výkonný ředitel pro grafickou úpravu: J. Scott Knudsen

Ředitel pro grafickou úpravu: Todd R. Peterson

Designerský tým: Jeanette Andrewsová, Fay P. Andrusová, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckleyová, Eric P. Johnsen, Susan Lofgrenová, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remingtonová, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorstová

Koordinátor pro duševní vlastnictví:

Collette Nebeker Auneová

Vedoucí výroby: Jane Ann Petersová

Produkční tým: Ira Glen Adair, Julie Burdettová, Thomas

G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilsonová, Derek Richardson

Příprava tisku: Joshua Dennis, Ammon Harris

Ředitel pro tisk: Steven T. Lewis

Ředitel pro distribuci: Troy R. Barker

Preklad: Martin Prachář

Distribuce:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Informace o předplatném:

Objednávky předplatného a změny adresy vyřizuje oddělení

Customer Service

Bezplatná linka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Web: store.lds.org

Cena za roční předplatné: 61,25 CZK (české vydání)

Rukopisy a dotazy zasílejte on-line na stránkách liahona.lds.org;

e-mailem na adresu liahona@ldschurch.org; nebo poštou na adresu:

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-

0024, USA.

Liahona (název pochází z knihy Mormonovy a znamená „kompas“ neboli „ukazatel“) je vydávána albánsky, anglicky, arménsky, bislamsky, bulharsky, cebuánsky, česky, čínsky, v zjednodušené čínštině, dánsky, estonsky, fidžijsky, finsky, francouzsky, holandsky, chorvatsky, indonésky, islandsky, italsky, japonsky, kambodžsky, kiribatsky, korejsky, litevsky, lotyšsky, maďarsky, malgašsky, maršalsky, mongolsky, německy, norský, polsky, portugalsky, řecky, rumunsky, rusky, samoánsky, slovinsky, svahilsky, španělsky, švédsky, tagalsky, tahitsky, thajsky, tonžsky, ukrajinsky, urdsky a vietnamsky. Periodičnost se liší podle jazyka.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Všechna práva vyhrazena. Vytisknuto ve Spojených státech amerických.

Informace o copyrightu: Není-li uvedeno jinak, mohou

jednotlivci kopírovat materiály z Liahony pro osobní, nekomerční použití (včetně církevních povolání). Toto právo může být kdykoli odňato. Obrazový materiál nesmí být kopírován v případě, že je u díla v údaji o autorovi kopírování zakázáno. S případnými dotazy ohledně copyrightu se obraťte na Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2018 Vol. 26 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Czech (ISSN 1085-4258) is published six times a year (January, April, May, July, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada, \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

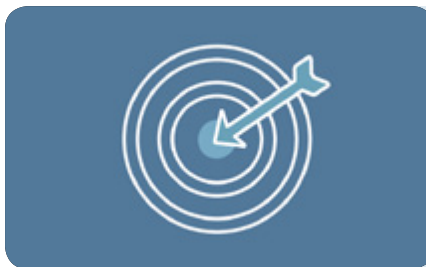
Další zdroje na internetu

Čtete články a pošlete své vlastní na stránkách liahona.lds.org.

Inspirování poselství, která lze sdílet, najdete (v angličtině, portugalštině a španělštině) na stránkách facebook.com/liahona.

Své připomínky pošlete na adresu liahona@ldschurch.org.

Předplatte si církevní časopisy na stránkách store.lds.org.
Nebo navštivte distribuční středisko, požádejte vedoucí sboru nebo zavolejte na číslo 1-800-537-5971 (jen v USA a Kanadě).

IKONY: GETTY IMAGES

TÉMATY V TOMTO ČÍSLE

Čísla udávají stránku, na které článek začíná.

Biskupové, 24, 48

Desátek, 10

Duch Svatý, 50, 56, 60

Generální konference, 54, 56, 58, 59

Historie Církve, 28, 34

Chrám, 42, 71

Jednota, 24, 43, 60

Ježíš Kristus, 44, 70

Joseph Smith, 28, 34

Knihy Mormonova, 28, 74

Láska, 66, 79

Misionářská práce, 43, 66

Modlitba, 4, 40, 41, 67, 68

Nebeský Otec, 34, 43

Odpuštění, 48, 72

Odvaha, 75, 76

Pastýřská služba, 6, 24

Pokání, 48

Proroci, 42, 71, 80

Protivenství, 4

Příklad, 68

Soběstačnost, 40, 62

Starý zákon, 75, 76

Svědectví, 56, 68, 71

Učení se, 50

Vedoucí Církve, 12, 18

Víra, 4, 40, 42, 44

Zaměstnání, 62

Zjevení, 41, 50

PORTRÉTY VÍRY

„Nemoc může přinést spoustu dobrého,“ říká Michael, který trpí selháním ledvin. Vzhledem k tomu, že tato nemoc posílila jeho vděčnost za evangelium, říká, že jde o „dobrou zkoušku“.

LESLIE NILSSON, FOTOGRAF

Michael Isaac

Bydhošť, Polsko

Zprvu jsem byl rozzlobený.

„Proč zrovna já?“ ptal jsem se v modlitbě. „Vždyť jsem ti sloužil, Pane.“ Po nějaké době jsem pochopil. V písmech se píše: „Ten, kdo má víru ve mne, že bude uzdraven, a není určen k smrti, bude uzdraven.“ (NaS 42:48.)

Členové Církve se za mě stále modlí, ale zdraví se mi zhoršuje. Myslí si, že jejich modlitby zůstávají nevyslyšeny, ale ony vyslyšeny jsou, protože tito členové se stávají lepšími lidmi a protože já vnímám lásku, kterou mi prokazují.

I kdybych byl zdravý, kolik času mi v mém věku zbývá? Přesto toho mám ještě hodně před sebou.

Mám Církev. Mám možnost se obracet na Boha skrze modlitbu, skrze půst, skrze to všechno, co děláme. Co jiného potřebuji?

Někdy si říkám: „Možná právě proto jsem nemocný – abych dokázal pochopit, v jak úžasné Církvě se nacházím, jak úžasné je toto evangelium.“

DALŠÍ INFORMACE

Zjistěte více o tom, jak čelit životním výzvám s mocí, kterou nám přináší naděje, od presidenta Russella M. Nelsona na stránce lds.org/go/10185.

Další Portréty víry najdete na stránkách lds.org/go/18.

Zásady pastýřské služby

JAK ZÍSKAT POMOC PŘI POMÁHÁNÍ DRUHÝM

Jak zapojit druhé, když potřebujeme pomoc s pastýřskou službou?

Účastněte se pohovorů o pastýřské službě a schůzek rady během první neděle.

Když Kathy kvůli roztroušené skleróze skončila na invalidním vozíku, zjistila, že každý večer potřebuje pomoc, aby se z vozíku dostala do postele. Pro jednoho člena to byl ale příliš náročný úkol. A tak se členové kvora starších ohledně její situace poradili a rozhodli se, že udělají rozpis, kdo jí bude každý večer pomáhat.¹

Když poznáme potřeby a silné stránky těch, kterým sloužíme, můžeme zjistit, že potřebujeme pomoc, abychom tyto jejich potřeby pomohli naplnit. Pohovory o pastýřské službě a schůzky rady během první neděle jsou dvě příležitosti, kdy můžeme diskutovat o tom, jak vhodně zapojit ostatní.

Pohovory o pastýřské službě

Tyto čtvrtletní pohovory mezi sestrami pověřenými pastýřskou službou a členkou předsednictva Pomocného sdružení nebo mezi bratry pověřenými pastýřskou službou a členem předsednictva kvora starších představují jedinou *oficiální* možnost podat zprávu ohledně těch, kterým sloužíme. Tento

pohovor je příležitostí se přinejmenším jednou za čtvrtletí 1) poradit ohledně silných stránek, potřeb a těžkostí přidělených rodin a jednotlivců, 2) zjistit, s jakými potřebami by mohlo kvorum, Pomocné sdružení nebo rada sboru pomoci, a 3) učit se od vedoucích a získat povzbuzení k pastýřské službě.

President kvora starších a presidentka Pomocného sdružení předají informace o důležitých potřebách přímo biskupovi a obdrží od něj příslušné rady a pokyny.

Další informace týkající se pohovorů o pastýřské službě najdete na stránkách ministering.lds.org/ces.

Jak mít smysluplné pohovory o pastýřské službě

Starší Gary E. Stevenson z Kvora Dvanácti apoštolů, aby podpořil slova presidenta Russella M. Nelsona ohledně toho, že na programu pastýřské služby bude záviset směr, kterým se Církev bude ubírat, řekl: „To, jak se tato jeho vize naplní, bude ... záviset na tom, jak dobře budeme bratry

Články „Zásady pastýřské služby“ nám mají pomoci naučit se starat jeden o druhého – jejich účelem není sloužit jako poselství, o které bychom se měli podělit. Zatímco budeme poznávat ty, kterým sloužíme, bude nám Duch Svatý napovídat, abychom dokázali rozpoznat, jaké poselství by kromě naší péče a našeho soucitu mohli potřebovat.

JEŽÍŠ ZAPOJOVAL DRUHÉ

Ježíš nasytil zástup 5 000 lidí pomocí pěti bochníků chleba a dvou rybek. Přečtěte si Jana 6:5–14, abyste zjistili, kolikrát Spasitel do tohoto skutku služby zapojil druhé.

a sestry pověřené pastýřskou službou učit a zapojovat při pohovorech o pastýřské službě.“²

Čtyři typy pro bratry a sestry pověřené pastýřskou službou:

- Přicházejte na pohovor s přáním získat rady. Buďte připraveni se něčemu naučit.
- Budte připraveni diskutovat o potřebách druhých, s jejichž naplněním můžete potřebovat pomoc.
- Zaměřujte se i na silné stránky a schopnosti dotyčného jednotlivce, nikoli jen na jeho potřeby.
- Podle potřeby se radte s členem/členkou předsednictva i v době mezi čtvrtletními pohovory.

Pět tipů pro vedoucí:

- Pohovory nemusí být dlouhé, ale naplánujte si na ně dost času, abyste si mohli popovídat na místě, kde budete moci vést smysluplnou konverzaci.
- Využijte příležitost posloužit bratrovi nebo sestře, kteří jsou pověřeni pastýřskou službou.
- Nepokládejte otázky, které by naznačovaly, že jen počítáte návštěvy nebo si odškrťáváte splněné kontakty („Máte splněné návštěvy v rámci pastýřské služby?“). Pokládejte otázky, které podporují žádoucí jednání („Jaké vnuknutí jste pocítili, když jste

se za tuto rodinu modlili? Co se stalo, když jste podle těchto vnuknutí jednali?“).

- Upřímně naslouchejte a dělejte si poznámky.
- Společně se radte. Dvojice bratrů či sester pověřených pastýřskou službou mají právo na získání zjevení pro ty, kterým jsou pověřeni sloužit.³

Otázky a odpovědi ohledně pohovorů o pastýřské službě

Co je to pohovor o pastýřské službě?

Jedná se o rozhovor mezi bratry pověřenými pastýřskou službou a členem předsednictva kvora starších nebo mezi sestrami pověřenými pastýřskou službou a členkou předsednictva Pomocného sdružení v prostředí, které umožňuje usilovat o inspiraci od Duchy Svatého a obdržet ji. Díky tomu mohou být bratři a sestry pověřeni pastýřskou službou inspirováni k tomu, aby nad druhými bděli, měli je rádi, učili je a poskytovali jim útěchu tak, jako to činil Spasitel.

Je nutné provádět tyto čtvrtletní pohovory o pastýřské službě v rámci osobního setkání?

Obvykle se tyto pohovory konají v rámci osobního setkání, ale pokud je osobní setkání z praktického hlediska obtížné, lze je provést i telefonicky nebo přes internet. Kdykoli je to vhodné, účastní se pohovoru obvykle oba společníci/obě společnice.

Co je účelem pohovoru o pastýřské službě?

Pohovory o pastýřské službě poskytují bratrům a sestram pověřeným pastýřskou službou příležitost zhodnotit stávající situaci, plánovat do budoucna a získat potřebnou pomoc pro jednotlivce či rodiny, kterým slouží. Je to možnost probrat, jaké zdroje může kvorum nebo Pomocné sdružení poskytnout.

Jak naložit s důvěrnými či citlivými záležitostmi?

Bratři a sestry pověřeni pastýřskou službou sdělují důvěrné informace pouze presidentovi kvora starších či presidentce Pomocného sdružení – nebo přímo biskupovi. Důvěrné či citlivé informace se nemají probírat na schůzkách rady během první neděle.

Školící videa týkající se pohovorů o pastýřské službě můžete zhlédnout na stránce ministering.lds.org/ces.

Radit se ohledně potřeb druhých je podstatou pohovorů o pastýřské službě. Viz také článek z rubriky Zásady pastýřské služby „Counsel about Their Needs“ v Liahoně ze září 2018 (v angličtině).

Schůzky rady během první neděle

Kromě pohovorů o pastýřské službě představují další možnost, jak do služby zapojit druhé, schůzky rady během první neděle. Na shromážděních Pomocného sdružení a kvora starších mohou účastníci získávat inspiraci skrze Ducha a od ostatních členů.

Účelem schůzky rady je:

- „společně se radit ohledně místních zodpovědností, příležitostí a těžkostí;
- učit se z postřehů a zkušeností ostatních členů;
- plánovat, jak jednat podle vnuknutí obdržených od Ducha.“⁴

Schůzky rady jsou něčím více než jen diskusí – tyto schůzky nás vedou k tomu, abychom jako jednotlivci či jako skupina jednali podle toho, jak nás inspiruje Duch. Členové mohou na základě těchto schůzek pocítit touhu konat dílo Páně.

Výzva k činu

„Modlíme se dnes o to,“ řekl starší Jeffrey R. Holland z Kvora Dvanácti apoštolů, „aby všichni muži a ženy – a i naši starší mladí muži a mladé ženy – [pocitovali hlubší závazek] upřímně pečovat jeden o druhého a aby k tomu byli motivováni pouze čistou láskou Kristovou.“⁵ ■

POZNÁMKY

1. Viz video „Lift“ ze série *Mormon Messages*, lds.org/media-library.
2. Gary E. Stevenson, v: „Pohovory o pastýřské službě“ (video), ministering.lds.org/ces.
3. Viz Russell M. Nelson, „Pastýřská služba“, *Liahona*, květen 2018, 100.
4. *Pojď, následuj mne – pro Melchisedechovo kněžství a Pomocné sdružení*, *Liahona*, listopad 2017, 140; rovněž dostupné na stránce pojdnasledujmne.lds.org.
5. Jeffrey R. Holland, „Býtí s jejími členy a posilovati je“, *Liahona*, květen 2018, 103.

NA CO SE POUŽÍVAJÍ PENÍZE Z DESÁTKŮ

Co se stane s penězi, které zaplatíte na desátcích?

Vyděláte si peníze.

Darujete deset procent příjmu jako desátek (viz NaS 119).

Desátek předáte členovi biskupstva nebo předsednictva odbočky nebo ho odevzdáte on-line na stránkách donations.lds.org.

První předsednictvo, Kvorum Dvanácti apoštolů a Předsedající biskupstvo tvoří v ústředí Církve Radu pro disponování s desátkou (viz NaS 120). Na základě Pánových pokynů se inspirovaně rozhodnou, na co se tyto posvátné prostředky ve formě desátků použijí.

DESÁTKY SE MOHOU POUŽÍVAT NA TYTO ÚČELY:

*Stavba a provoz chrámů,
kaplí a dalších budov
vlastněných Církví*

*Provozování církevních
vzdělávacích programů*

*Tisk písem a
dalších materiálů*

*Bádání v rodinné
historii*

*Poskytování sociální péče
a humanitární pomoci*

*Vykonávání
misionářské práce*

*Zajišťování církevních
činností a akcí pro posilování
přátelských vztahů mezi
členy sboru či odbočky*

ZJISTĚTE VÍCE

- Starší David A. Bednar, „Průduchy nebeské“, generální konference – říjen 2013
- Malachiáš 3:7–18
- „Desátek“, Věrní víře (2004), 21–23

Starší D. Todd Christofferson
Kvorum Dvanácti apoštolů

STARŠÍ GERRIT W. GONG – milujte Pána a důvěřujte Mu

Gerrit W. Gong jako čerstvě ženatý postgraduální student na Oxfordské univerzitě v Anglii z vlastní zkušenosti poznal, že když milujeme Pána a důvěřujeme Mu, bude nám pomáhat, vést nás a posilovat.

Gerrit obdržel prestižní Rhodesovo stipendium a snažil se získat dva akademické tituly, z nichž jeden byl doktorát. Zároveň sloužil jako člen biskupstva sboru Oxford. Společně s manželkou Susan pamatovali na radu, kterou jim dal starší David B. Haight (1906–2004) z Kvora Dvanácti apoštolů, když je oddával v chrámu Salt Lake. „Řekl nám, abychom vždy měli nějaké povolání,“ vzpomíná starší Gong. „Věděli jsme, že když budeme důvěřovat Bohu a snažit se ze všech sil, Bůh nám bude pomáhat.“

A dodává, že on i Susan „božskou pomoc a láskyplná milosrdenství“ vskutku obdrželi. Zatímco Gerrit sloužil v biskupstvu, splnil všechny akademické požadavky nutné k získání doktorátu kromě disertační práce. Požádal Alana Webstera, biskupa sboru Oxford, o kněžské požehnání. V onom požehnání Gerrit obdržel toto zaslíbení: „Dělej dál vše, co je v tvých silách, a Pán ti požehná.“

Dvě členky sboru, které byly zkušenými asistentkami v právní kanceláři, se nabídly, že mu pomohou práci přepsat na stroji, díky čemuž se Gerritovi podařilo disertační práci za několik měsíců dokončit. Zvládnout magisterské a doktorandské studium mu tedy trvalo jen něco málo

přes tři roky. Po promoci mimoto přijal místo výzkumného pracovníka na univerzitě. Jeho zkušenosti z Oxfordu posílily jeho důvěru v Pána, která trvá dodnes a bude mu dále žehnat při jeho službě v Kvoru Dvanácti apoštolů.

Chleby a ryby

„Pán je laskavý a milostivý a žehná nám,“ říká starší Gong. „Děláme-li vše, co je v našich silách, umožní nám toho zvládnout více, než bychom jinak dokázali. Je to podobné jako se znásobením chlebů a ryb. Pán vezme, co je k dispozici, a rozhojní to dalece nad rámec toho, co bychom dokázali vlastními silami.“

Podle jeho slov tato zásada týkající se chlebů a ryb platí i při získávání vědomostí. „Dokonce i v případě, že

formální vzdělání není dostupné, je podstatný duch vzdělávání, protože vzdělávání je věčné. Všichni můžeme usilovat o světlo a pravdu, bez ohledu na svou situaci. A budeme-li tak činit, Pán nám pomůže je najít.“

Smluvní sounáležitost

V Oxfordu se starší Gong naučil další zásadě evangelia, které říká „smluvní sounáležitost“.

„Když budeme lnout těsněji k Pánu, budeme lnout těsněji jeden k druhému,“ říká.

„V Oxfordu jsme si se Susan cenili toho, co jsme prožívali ve sboru, úplně stejně jako toho, co jsme prožívali na univerzitě. Mnozí z našich

Starší Gong přisuzuje značné zásluhy za svůj šťastný život svým rodičům, Jean a Walterovi, a své manželce Susan. Domov jeho rodičů byl podle jeho slov vždy „naplněn hlubokou úctou k lásce, kterou Bůh chová ke každému svému dítěti“. Když se starší Gong poprvé setkal se svou budoucí manželkou Susan, měl pocit, jako kdyby ji znal odjakživa.

nebo něco podobného,“ poznamenává starší Gong, „a funguje to i naopak. Jsem vděčný za presidenta kůlu a členy rady sboru, kteří mi pomáhali, když jsem byl mladým biskupem. My všichni jsme zavázáni vděčností svým rodičům, rodině manželského partnera, sousedům, presidentům misí, sestřám a vedoucím kněžství, kteří jsou k nám laskaví a kteří nás vedou a povzbuzují, abychom přišli ke Kristu.“

Rodinné dědictví

Rodinná historie staršího Gongy sahá zpět 34 generací až k Prvnímu Draku Gongovi, který se narodil v roce 837 po Kristu. Prarodiče

nejbližších přátel jsou dodnes členové ze sboru Oxford.“

K těmto přátelům patří i Tim a Katherine Wittovi, kteří vzpomínají na to, jak s Gongovými jezdili do chrámu. „Jasně si vzpomínám na to, jak si bratr Gong sundával hodinky, aby ho nerušil ani neomezoval čas, zatímco bude přemítat o záležitostech věčnosti,“ říká sestra Wittová. „Tento prostý skutek mi pomohl, abych i ke svému vlastnímu chrámovému uctívání přistupovala s větší svědomitostí.“

Gongovi se často setkávají s přáteli, které znají díky evangeliu. „Členové říkají: ‚Pracovali jsme s vámi, když jste byl ve vysoké radě,‘

staršího Gongga emigrovali z Číny do Spojených států. Jeho matka, Jean, vstoupila do Církve jako dospívající dívka, když žila na Havaji, a později studovala na Univerzitě Brighama Younga v utožském Provu, kde bydlela u rodiny Gerrita de Jonga, prvního děkana Fakulty hudby a výtvarných umění. „De Jongovi mi pomohli poznat, jak vypadá rodina založená na evangeliu,“ říká.

Po BYU Jean studovala na Stanfordově univerzitě v kalifornském Palo Altu, kde se setkala s Walterem A. Gongem. „Byl již křesťanem a záhy porozuměl tomu, co nabízí znovuzřízené evangelium,“ vzpomíná Jean. Vstoupil do Církve a o rok později byli oddáni v chrámu Salt Lake. Oba začali pracovat ve vzdělávací sféře a dohromady strávili výukou více než 70 let.

„Tatínek se také stal patriarchou,“ říká starší Gong, „a díky tomu, že se patriarchální požehnání udělovala u nás doma, byl náš domov naplněn hlubokou úctou k lásce, kterou Bůh chová ke každému svému dítěti.“

23. prosince 1953 se Jean a Walterovi v kalifornském městě Redwood City narodilo první ze tří dětí. „Jeho první křestní jméno, Gerrit, je holandské, na počest Gerrita de Jonga,“ vysvětluje Jean. „Jeho prostřední jméno je Walter, na počest jeho otce. A příjmení je čínské a vzdává čest jeho předkům.“

Jean říká, že Gerrit se ke svým mladším sourozencům, Brianovi a Margueritě, choval laskavě. „Rád jim pomáhal,“ poznamenává, „i s maličkostmi – například je učil zavazovat si tkaničky.“ Vzpomíná na to, jak jednou cestou ze shromáždění domů zaslechla Gerrita a Briana říkat, že se jim proslov na shromáždění svátosti zdál nudný. „A tak jsem je vyzvala: ‚Připravte si tedy lepší proslov.‘ Vyzvu přijali a všem proslovům pak začali věnovat větší pozornost,“ říká.

Zleva: Marjorie a Gordon B. Hinckleyovi přišli pozdravit Gerrita a Susan Gongovy na jejich svatební hostině. Starší Gong jako misionář v Tchaj-wanu učil jistou rodinu a po mnoha letech se jako generální autorita setkal s vnukem jedné z dcer z této rodiny. Ve Vietnamu starší a sestra Gongovi vytvořili nástěnnou malbu, která má přinášet radost dětem, jež se potýkají s problémy. Členové rodiny Gongových na setkání s těmi, kteří pomáhali s nástěnnou malbou ve Vietnamu.

nem, to dost zapůsobilo.“

Bratr Salbacka také vzpomíná na to, že na střední škole Gerrit požádal roztleskávačky, aby potichu povzbuzovaly tým šachistů. „Přesvědčil je, že morální podpora se hodí každému,“ říká, „a ony opravdu na šachový zápas přišly!“

Po střední škole starší Gong studoval na Univerzitě Brighama Younga. V letech 1973 až 1975 sloužil v Tchajwanské misii Tchaj-pej a poté se vrátil na BYU, kde v roce 1977 získal bakalářský titul v oboru asijská a univerzitní studia.

Námluvy a sňatek

Po misii se starší Gong nabídl jako dobrovolník, že bude pořádat nedělní večerní firesidy v Misionářském výcvikovém středisku v Provu.

Tyto firesidy pomáhaly misionářům povolaným na Tchajwan obeznámit se s tamějšími lidmi, zvyky a kulturou. Jednou z těchto misionářek byla i sestra Susan Lindsayová z utažského města Taylorsville, dcera Richarda P. a Marian B. Lindsayových. Bratr Lindsay byl členem Druhého kvora Sedmdesáti. „Měl jsem pocit, jako kdybych znal Susan odjakživa,“ říká starší Gong.

O dva roky později – několik měsíců poté, co se Susan po misii vrátila na BYU – byl Gerrit u své rodiny v Provu. Jeho otec učil na univerzitě a Gerrit se chystal rodiče na dva týdny navštívit. Návštěva se protáhla na čtyři týdny, protože se Susan každý den chodili na rande. Poté Gerrit odjel na studijní stáž na Havaj a pak se vrátil do Oxfordu.

„Chodili jsme spolu, i když jsme žili na různých polokoulicích,“ vzpomíná starší Gong. „Snažil jsem se studovat v Anglii a přitom se o ní přes Atlantik dozvídat vše, co jen šlo.“

„Zasnoubili jsme se přes telefon,“ říká sestra Gongová. „Znovu se vrátil domů na Den díkůvzdání a byli jsme oddáni první den, kdy se v novém roce otevřel chrám.“ Po dvou týdnech odletěli do Anglie, aby společně začali žít.

„Když se lidé vezmou, mluví o tom, že se ze dvou rodin stává jedna,“ říká starší Gong. „A to se mi opravdu stalo. Cítím se být součástí rodiny Lindsayových přesně tak, jako jsem součástí rodiny Gongových.“

Hvězdná kariéra

Profesní dráha Gerrita W. Gonga se poté, co krátce pracoval na fakultě v Oxfordu, stočila na působení ve státní správě ve Washingtonu, D.C. V roce 1984 byl součástí týmu, který se podílel na kampani za znovuzvolení Reagana a Bushe, a sdílel kancelář s Mikem Leavitem, který se později stal utažským guvernérem. „Gerrit byl všímavý a ohleduplný,“ říká bratr Leavitt, „a charakterizovala ho neutuchající laskavost.“

V roce 1985 Gerrit působil jako zvláštní asistent náměstka ministra zahraničí Spojených států. V roce 1987 se stal zvláštním asistentem velvyslance USA v čínském Pekingu. A v letech 1989 až 2001 zastával různé funkce ve Středisku strategických a mezinárodních studií ve Washingtonu, D.C. Poté se vrátil do akademické sféry, když přijal místo asistenta ředitele pro strategické plánování na BYU. Tuto funkci zastával devět let.

Carri Jenkinsová, asistentka ředitele univerzitního komunikačního oddělení na BYU, měla kancelář hned vedle. Vzpomíná si, že Gerrit Gong dokázal lidi kolem sebe povzbudit. „Když jste neměli dost sebevědomí na to, abyste přijali nějaký obtížný úkol, on vám důvěřoval,“ říká. „Udělal vše, co bylo v jeho silách, aby vám poradil a dodal naději, a nechal

vás, abyste se do toho pustili a dokázali, že na to máte.“

Federální soudce Thomas B. Griffith, který zná staršího Gongu z Washingtonu i z BYU, popisuje komunikaci s ním takto: „Na konci rozhovoru jste si uvědomili, že se vše točilo kolem vás. Dokáže skvěle naslouchat. A pokládá vám otázky, které vás nutí k přemýšlení.“

Cecil O. Samuelson, emeritní sedmdesátník – generální autorita a bývalý rektor BYU, říká, že starší Gong je „obvykle tichý, ale neustále o něčem přemýšlí“.

Rodinný život

Gerrit a Susan Gongovi jsou rodiči čtyř synů – Abrahama, Samuela, Christophera a Matthewa – kteří vyrůstali v nejrůznějších podmínkách.

„Když jsme byli v Pekingu, byly naše děti pozhnány tím, že se jeden druhému staly nejlepším kamarádem,“ říká starší Gong.

„Na jednu stranu měli možnost získat širší náhled na svět,“ dodává sestra Gongová. „A na stranu druhou nám to pomohlo stát se rodinou, která má k sobě blízko. Naši chlapci dodnes říkají, že to nejlepší, co jsme jim jako rodiče mohli dát, jsou jejich bratři.“

„Jednou jsme se rozhodli využít bonus za nalétané míle,“ říká starší Gong. „Každého jsme nechali, aby si vybral cíl. Vyrázili jsme z Washingtonu, D.C., kde jsme bydleli, a poté jsme navštívili Anglii, Českou republiku, Řecko, Turecko, Indii, Čínu a Japonsko.“

Během cesty jsme měli jedno pevné pravidlo,“ poznamenává Susan. „Ať jsme byli kdekoli, jedli jsme to, co jedli místní lidé.“ Na konci cesty v Japonsku řekl starší Gong svým synům, že je vezme do restaurace proslavené po celém světě díky hovězímu masu. V McDonald's pak čtyři

hladoví synové a dva rodiče pořádali 17 hamburgerů!

„Oba naši rodiče přikládají velkou důležitost učení se zkušenostmi,“ říká Abraham. „Tatínek hluboce přemýšlí o tom, jak zkušenosti a zážitky formují lidi i celé civilizace.“ Abraham také poznamenává, že jeho otec „volí slova opatrně, protože si musí naprosto stát za tím, co říká, a musí tomu zcela věřit“.

Sam vzpomíná na to, že „i když měl tatínek na ministerstvu zahraničí plno práce, každý večer si udělal čas na to, aby se mnou trénoval a připravoval mě na matematickou soutěž pro třetí třídy, které jsem se chtěl zúčastnit a která se jmenovala ‚Výzva 24‘. Řekl, že když zvítězím, uspořádáme party se zmrzlinovými poháry s 24 různými posypy.“ Sam postoupil až do celonárodního finále, ale nevyhrál. Gongovi ale přesto zmrzlinovou party uspořádali. Nebylo však jednoduché vymyslet všech 24 posypů – jedním z nich byly i kousky sušeného hovězího.“

Christopher a Matthew se zmiňují o tom, jak moc si „váží důvěry, lásky a oddanosti, kterou naši rodiče sdílejí“. Je to láska, kterou starší a sestra Gongovi sdílejí mezi sebou i s každým svým synem a se členy širší rodiny.

„Gerrit je kromě toho, že je oddaným otcem, také oddaným synem a bratrem,“ říká Susan. „Tyto role jsou pro něj důležité. Pomáhá nám chápat, že rodinné vztahy jsou ze všeho nejdůležitější.“

Církevní zkušenosti

Ačkoli byl starší Gong zaneprázdněn v zaměstnání i v rodině, sloužil ochotně v Církvi a zastával tato povolání: vysoký rádce, vedoucí skupiny vysokých kněží, president Nedělní školy kůlu, učitel semináře, biskup, president misie kůlu, president kůlu a územní sedmdesátník.

Ať již je povolán dělat cokoli, a platí to i o rodinném životě, projevuje vždy určité vlastnosti. „Na každého pohlíží jako na syna či dceru Nebeského Otce,“ říká sestra Gongová. „A především miluje Pána. Skutečně si z celého srdce přeje budovat království a žehnat dětem Nebeského Otce.“

A obdivuje svou manželku. „Ať již mám jakýkoli úkol,“ poznamenává, „Susan je po mém boku. Nemá potíže jednat s kýmkoli a zajímá se o druhé. Je vždy ochotná vyrazit na nová místa a vyzkoušet něco nového, za což jsem vděčný.“

Zleva: V Thajsku se starší Gong setkal s Jeho Eminencí Francisem Xavierem Kriengsakem kardinálem Kovithavaniem, katolickým arcibiskupem v Bangkoku. Starší Gong rád vyráží na individuální výlety se svými syny – zde je na výletě v Kanadě se svým synem Samem. Starší Gong se v roce 2017 podělil o své myšlenky na téma Chléb života s učiteli semináře a institutu. Sestra Gongová se zdraví s kambodžskou členkou u ní doma.

Služba v kvoru Sedmdesáti

Staršímu Gerritu W. Gongovi byla 3. dubna 2010 vyjádřena podpora jako sedmdesátníkovi – generální autoritě. Byl pověřen sloužit v předsednictvu území Asie, jež má své ústředí v Hongkongu. Později se stal presidentem území Asie. 6. října 2015 byla staršími Gongovi vyjádřena podpora jako členu předsednictva Sedmdesáti a on pokračoval v získávání mezinárodních zkušeností, mezi něž patřily návštěvy území v různých oblastech světa, například v Africe a střední Americe.

„Když se setkáváte se Svatými na všech těchto místech, zamilujete si je,“ říká. „Cítíte se požehnání tím, že vám lidé vyprávějí o své víře, protože jejich zážitky spojené s tím, jak Bůh působí v jejich životě, se stávají součástí porozumění tomu, kdo Bůh je a jak každého z nás miluje.“

„Když pošleme staršího Gongu na jakékoli místo, mají dotyční lidé pocit, že našli přítele,“ říká president Russell M. Nelson. „Má velké vědomosti, ale je pokorný. Dokáže si rozumět s lidmi na všech úrovních a je vždy dobře připravený a přesvědčivý.“

Povolání apoštolem

Když president Nelson povolával staršího Gongu, aby sloužil jako člen Kvora Dvanácti apoštolů, vzal ho „láskyplně ... za ruce a v přítomnosti drahé Susan po [jeho] boku [mu] předal toto posvátné povolání od Pána, které [mu] vyrazilo dech“. („Kristus Pán je vzkríšený“, *Liahona*, květen 2018, 97.) Starší Gong, zaplaven pocitem pokory, ale jistý si svou láskou a důvěrou k Pánu, povolání přijal. Podpora mu byla vyjádřena 31. března 2018. Pán ho pečlivě připravil, a on nyní bude sloužit jako zvláštní svědek „jména Kristova na celém světě“. (NaS 107:23.) ■

Starší Neil L.
Andersen

Kvorum Dvanácti
apoštolů

STARŠÍ ULISSES SOARES – muž beze lsti

Když Ježíš na počátku své služby vybíral apoštoly, spatřil Natanaela, který šel směrem k Němu. Ihned rozpoznal Natanaelovu dobrotivost a prohlásil: „Aj, právě Izraelitský, v němžto lsti není.“¹

Ježíš věděl, že Natanael je muž čistého srdce, čestných úmyslů a že pokrytectví či faleš jsou mu cizí. Pánu se tato spravedlivá bezúhonnost líbí, a proto Natanaela povolal apoštolem.²

Ulisses Soares je jako Natanael z dávných dob a i jeho povolal Spasitel.

„Světlo rodičů“

Ulisses, nejmladší ze čtyř bratrů, se narodil 2. října 1958 v São Paulu v Brazílii. Pochází ze skromných poměrů, ale jeho rodiče, Aparecido a Mercedes Carecho Soaresovi, byli čestnými a pracovitými lidmi, kteří s otevřeností naslouchali misionářům. Do Církve vstoupili v roce 1965, když bylo Ulissesovi šest let.

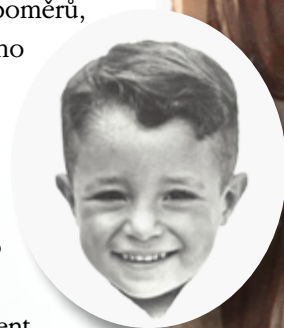
„Neviděl jsem, že by někdy bratr Aparecido nepřišel na shromáždění nebo církevní schůzku,“ říká Osiris Cabral, který sloužil jako president kůlu, když byl Ulisses mladý. „Mercedes byla také velmi věrná členka. Ulisses zdědil oddanost po svých rodičích.“

Ulissesovo přirozeně dobré srdce rozkvetlo, když začal poznávat cesty Páně. „Vyrůstal jsem v Církvi a následoval světlo rodičů,“ říká starší Soares. A zatímco toto světlo

následoval, jeho svědectví nehledě na protivenství sílilo.

„Byl jsem ve škole jediným členem Církve a ostatní chlapci se mě neustále snažili pokoušet a donutit mě dělat to, co není správné,“ říká. „Musel jsem se v těchto situacích naučit bránit, ale vždy jsem z celého srdce důvěřoval Pánu, že mi pomůže uspět. Jako mladý muž jsem se naučil, že pokud uděláte svou část díla, Pán udělá tu svou. Musíte se ale pevně držet Jeho ruky a Jeho evangelia.“

Když bylo Ulissesovi 15 let, biskup ho požádal, aby učil třídu Nedělní školy pro mladé. Jedna z lekcí, které měl učit, se zaměřovala na získání svědectví o evangeliu.

Ulisses již studoval Knihu Mormonovu, vždy pociťoval, že Církev je pravdivá, a věřil ve Spasitele Ježíše Krista.

Když se na tuto lekci připravoval, přál si vydat členům třídy přesvědčivé svědectví o pravdivosti evangelia. „Horlivě jsem studoval a modlil se,“ vzpomíná starší Soares. „Poté, co jsem poklekl, mi vstoupil do srdce velmi jemný a krásný pocit, tichý hlas, který mi potvrdil, že jsem na správné cestě. Bylo to něco tak silného, že bych nikdy nedokázal říci, že to nevím.“

Zatímco Ulisses dospíval, poznal, že pokud udělá více, než co se od něj očekává či žádá, Pán mu hojně požehná. Jedno takové

Ulisses Soares
„vyrůstal ... v Církvi
a následoval světlo“
svých rodičů, Apareci-
da a Mercedes Soares-
sových (vlevo). Ulisses
navzdory protivenství
důvěřoval Pánu a jako
chlapec se naučil držet
se pevně Spasitele
a Jeho evangelia.

práci, v rámci níž pomáhal jedné společnosti připravovat výplatní listiny.

Po absolvování obtížného vstupního testu začal po večerech studovat účetnictví na technické střední škole. Každý měsíc, poté, co zaplatil desátek, šetřil peníze na misi. Po roce ho ve firmě, kde pracoval, přeřadili do účetního oddělení.

„Takto jsem spořil peníze, abych si zaplatil misi,“ říká starší Soares. „Po dobu tří let, než jsem z firmy odešel, jsem si každý měsíc vždy kupoval něco potřebného – košili, pár kalhot, pár ponožek, vázanku či kufr.“ Kromě toho potřeboval hodně lásky a podpory

ponaučení získal v době, kdy se připravoval na misi. Biskup během pohovoru s Ulissem kladl důraz na důležitost dodržování příkázání a vedení způsobitelného života. Také zdůraznil, že je potřeba se připravit i po finanční stránce.

V dnešní době všichni misionáři z Brazílie přispívají na náklady spojené s misí, přičemž mnohé rodiny hradí veškeré náklady. Když se Ulisses blížil věku, kdy mohl jít na misi, rozhodl se, že si na celou misi vydělá. Díky skvělé pracovní morálce, kterou si osvojil, když pracoval v malé firmě svého otce, a schopnosti psát rychle na stroji našel stálou

od rodičů a místních vedoucích, a také je dostával.

Ulisses byl povolán do Brazílské misie Rio de Janeiro. První část misie sloužil pod vedením presidenta Helia da Rocha Camarga, který se později stal první generální autoritou povolnou z Brazílie. Ulisses nastoupil na misi na začátku roku 1978. Později téhož roku zasvětil prezident Spencer W. Kimball (1895–1985) první chrám v Latinské Americe, který se nacházel v São Paulu.

V lednu 1980 nastoupili Ulisses a jeho společník, který také ještě neobdržel vlastní obdarování, v Rio de Janeiro na autobus a vydali se na osmihodinovou cestu do chrámu São Paulo v Brazílii. Tam se Ulisses sešel s rodiči a sourozenci a rodina Soaresových byla zpečetěna na čas a věčnost. Ulisses na oněch pět hodin, které společně v chrámu São Paulo strávili, nikdy nezapomněl. Později téhož dne se spolu se svým společníkem vrátili do misijního pole.

Bůh na prvním místě

Ulisses prožil úspěšnou misi, která ještě více posílila jeho svědectví. Když se vrátil domů, našel si práci a začal na místní univerzitě studovat účetnictví a ekonomii.

Poté, co byl doma z misie asi sedm měsíců, narazil na vícekulové taneční zábavě na „sestru Morgadovou“. Ulisses sloužil nějakou dobu jako její vedoucí zóny, a tak oba strávili večer tím, že si povídali o tom, jak se mají, a vyprávěli si příběhy z misie. O tři týdny později spolu začali chodit.

Rosaně Fernandes Morgadové bylo osm let, když ji její starší sestra Margareth začala brát na shromáždění. Nakonec těmito dvěma věrným mladým zájemkyním jejich otec dovolil dát se pokřtít, ale obě musely počkat, dokud jim

Starší Soares připisuje své ženě Rosaně zásluhy za „vše dobré ve svém životě“. Vzali se v roce 1982 (zcela vpravo), dva roky po náhodném setkání po své službě v Brazílské misii Rio de Janeiro.

Starší Soares s Rosanou v roce 2000 (nahore); se svou rodinou (dole vpravo); a jako misionář na plný úvazek v roce 1979 (nahore vpravo) s novým členem Eliezerem Wagnerem de Souza Santosem a jeho tehdejší snoubenkou (nyní manželkou) Reginou. Bratr Santos v současnosti slouží jako prezident brazilského křlu Vila Velha ve státě Espirito Santo. V pozadí stojí Kim Pickett, společník staršího Soaresa.

nebude 17 let. Než Rosana dostala svolení ke křtu, chodila na shromáždění devět let.

Ulisses bydlel v severní části města São Paulo a Rosana žila s rodiči v jeho jižní části. Cesta autobusem a metrem přes rozlehlé město trvala dvě až tři hodiny. Naštěstí nedaleko Rosaniných rodičů bydlela Margareth se svým manželem Claudiem.

„Když Ulisses o víkendech přijížděl na rande za Rosanou, bylo pro něj obtížné vydat se večer na tak dalekou cestu domů,“ vypráví starší Claudio R. M. Costa, sedmdesátník – generální

autorita, o svém tehdejší budoucím švagrovi. A tak společně s Margareth Ulissesovi nabídli, aby vždy po rande přespál u nich doma. „Na čas jsme si ho adoptovali,“ dodává starší Costa.

„Spával na pohovce v obývacím pokoji,“ říká sestra Costová. „Byli jsme čerstvě svoji, a tak jsme neměli žádné přikrývky navíc. Měli jsme ale starý závěs, kterým se vždy přikryl. Byl rád, protože se druhý den mohl znovu vidět s Rosanou. Byl na mou sestru hodný a moji rodiče ho měli moc rádi.“

Ulisses a Rosana byli oddáni 30. října 1982 v chrámu São Paulo v Brazílii.

Pokud se starším a sestrou Soaresovými strávíte několik minut, budete záhy svědky lásky, obdivu a úcty, které k sobě vzájemně chovají.

Rosana je staršímu Soaresovi „i rodině příkladem dobrotivosti, lásky a bezvýhradné oddanosti Pánu“.³ A pro sestru Soaresovou je Ulisses „darem z nebe“.

Sestra Soaresová dodává: „Vždy byl nesmírně zodpovědný a spravedlivý, vždy se dobře staral o naši rodinu a vždy se ke mně moc pěkně choval. Ve všech svých církevních povoláních se snaží pracovat co nejlépe. Zkrátka jde a udělá to. V životě vždy dává věci Boží na první místo. A já se do něj znovu a znovu zamilovávám, protože vím, že pokud bude na první místo dávat věci Boží, bude dávat na první místo i mě.“

Starší Soares o své manželce říká: „Je pro naši rodinu skutečnou hrdinkou a inspirací. Chová se ke každému láskyplně, laskavě a trpělivě. Spojuje rodinu a v každém vidí to dobré. Má nesmírné zásluhy na tom, co se mi v životě přihodilo. Ohledně svého povolání do Kvora Dvanácti apoštolů jsem jí z legrace řekl: Je to tvoje vina, protože to ty jsi v mém životě tak rozhojnila moc evangelia.“

Velké srdce

Gustavo, nejstarší dítě Soaresových, vzpomíná na to, kdy jako chlapec jednou večer neposlechl rodiče, vytratil se z domu a vydal se na každoroční oslavy probíhající v jejich čtvrti v São Paulo, kterým se říká Festa Junina.

„Byl jsem uprostřed davu lidí a skvěle jsem se bavil, když v tom jsem zaslechl, jak mě hlasatel vyvolává, abych šel dopředu,“ vypráví. „A pak jsem spatřil tatínka.“

Jeho rodiče byli strachem bez sebe, ale místo aby Ulisses Gustavovi vynadal, pevně ho objal.

„Měli jsme ohledně toho, že jsem se ztratil, vážný rozhovor, ale rodiče se ke mně chovali s úctou,“ vzpomíná Gustavo. „Pocítoval jsem, že mě chtějí chránit a že mě mají opravdu rádi.“

Ulisses je své rodině oddaný. Navzdory letům naplněným náročnou prací a cestováním si našel čas na to, aby si se svými dětmi vybudoval vztah.

Když byla staršímu Soaresovi 31. března 2018 vyjádřena podpora jako členu Kvora Dvanácti apoštolů, nikdo možná nebyl překvapený více než Gustavo a jeho dvě sestry, Lethicia Caravellová a Nathalia Soares Avilová. Říkají však, že pokud člověk získává způsobilost vykonávat povolání apoštola díky lásce, usilovné práci, empatii a pokoře, pak rozumějí tomu, proč Pán povolal zrovna jejich otce.

„Když Ježíš povolával své apoštoly, nevybral si ty nejvzdělanější farizee, vybral si rybáře,“ říká Lethicia. „A takoví jsou i moji rodiče. Zcela důvěřují Pánu a On jejich prostřednictvím koná své dílo, protože ví, že jsou nesobečtí, ochotní pilně pracovat a dostatečně pokorní na to, aby přijali pokárání.“

Nathalia dodává, že otcovo „velké srdce“ mu pomůže, aby kráčel kupředu jako jeden ze zvláštních svědků

Spasitele. „Má srdce na pravém místě,“ říká. „Pociťuje vliv nebe, má rád každého a chce dělat to, co je správné.“

„Všechno dobře dopadne“

Když starší Soares v letech 2000 až 2003 sloužil jako prezident Portugalské misie Porto, stal se známým tím, že často používal portugalské rčení: „Tudo vai dar certo“ – všechno dobře dopadne.

„Tomuto nás učil,“ vzpomíná Ty Bennett, jeden z jeho misionářů. „Žije s vírou a optimismem ohledně toho, že když budeme dělat to, co si Pán přeje, vše dobře dopadne.“

Richard Shields, další z jeho misionářů, říká, že starší Soares také učil misionáře nepoužívat slova *obtížný* ani *nemožný*. „Používali jsme slovo ‚výzvy‘. Tato rada mi v životě pomáhá v tom, že se na problémy dívám jako na ‚výzvy‘, které lze zvládnout, nikoli jako na něco ‚obtížného‘ či ‚nemožného‘.“

Takováto víra a optimismus nevzešly ze snadného života. Starší a sestra Soaresovi velmi dobře znají zklamání z toho, že si nemohou něco dovolit, únavu z dlouhých hodin práce a studia, těžkosti spojené se zdravotními problémy a zármutek plynoucí ze samovolného potratu, mrtvě narozeného dítěte a úmrtí sourozenců a rodičů.

Během svého životního putování ale vkládají víru ve slova oblíbeného verše z písem staršího Soarese: „Buď pokorný; a Pán tvůj Bůh tě povede za ruku a dá ti odpověď na modlitby tvé.“⁴

„Výzvy jsou součástí našeho růstu,“ říká starší Soares. „Ale když trpělivě snášíme utrpení, když se učíme přestát v životě výzvy a zkoušky a když zůstáváme

věrní, Pán si nás nesmírně cení a udílí nám slíbená požehnání.“

A dodává, že když se budeme pevně držet železné tyče, Pán nás nenechá o samotě.

Starší Soares svědčí o tom, že „důsledné úsilí držet se pevně přikázání, evangelia, písem a Pána Ježíše Krista nám v životě pomáhá výzvy a zkoušky překonávat“. „Když poklekne k modlitbě, bude s námi a bude nás vést. Bude nás inspirovat v tom, kam jít a co udělat. Když budeme poslušní a pokoříme se, Pán naše modlitby zodpoví.“

Oddaný učedník

Ulisses Soares je schopný a připravený. Jeho vzdělání, včetně titulu magistra obchodní administrativy, ho připravilo na práci účetního a auditora v nadnárodních korporacích v Brazílii. Tyto zkušenosti ho připravily na práci ve finančním oddělení Církve, což ho na oplátku připravilo na to, aby se ve věku 31 let mohl stát jedním z nejmladších ředitelů pro časné záležitosti. Tato příprava mu skvěle posloužila, když působil jako prezident misie, i tehdy, když byl 2. dubna 2005 povolán sedmdesátníkem – generální autoritou.

Než byl starší Soares 6. ledna 2013 povolán do předsednictva Sedmdesáti, sloužil jako rádce v předsednictvu území Brazílie a později jako jeho prezident

a také jako rádce v území Afrika-jihovýchod. V území Afrika-jihovýchod sloužil jako rádce staršího Dalea G. Renlunda, který byl tehdy sedmdesátníkem – generální autoritou. Starší Renlund, nyní člen Kvora Dvanácti apoštolů, vzpomíná na jejich společnou službu s radostí.

„Starší Soares je veselý, oddaný a věrný učedník Ježíše Krista,“ říká starší Renlund. „Neznám nikoho, kdo by byl nadšenější z toho, že může plnit úkoly od Pána. Pokud je o něco požádán, dělá to celou svou mocí.“

At již je starší Soares mezi Svatými v Peru (vlevo), v Ghaně (dole) nebo v jiných zemích, kde sloužil, „je pro něj snadné mít rád druhé,“ říká starší Claudio R. M. Costa.

Poznamenal, že starší Soares si Svaté v Africe rychle „zamiloval“. Jedním z jeho prvních úkolů v tomto území bylo předsedat konferenci kůlu ve městě Kananga v Demokratické republice Kongo. „Když se vrátil, nedokázal přestat mluvit o dobrotivosti a oddanosti lidí, s nimiž se setkal,“ uvádí starší Renlund.

Starší L. Whitney Clayton, který se starším Soaresem sloužil pět a půl roku v předsednictvu Sedmdesáti, o něm říká, že umí pomoci dosáhnout vzájemné shody. „Naslouchá a zvažuje myšlenky. Pečlivě dbá na to, aby si na církevních schůzkách počínal tak, aby naše

Navzdory letům naplněným náročnou prací a cestováním dává starší Soares svou manželku, děti a vnoučata (dole vlevo) v životě vždy na první místo. Také si společně s manželkou našel čas na to, aby se naučil skvěle vařit (zcela vlevo).

hlasy představovaly spíše sborový zpěv než soupeřící sólisty.“

Starší Soares je příliš skromný, než aby zmínil, že hovoří portugalsky, anglicky, španělsky a francouzsky. Podle slov staršího Claytona je však tento dar, který vyžaduje neustálou péči, pro Církev požehnáním. Starší Soares totiž může promlouvat k velké většině členů Církve v jejich vlastní řeči.

„Ulisses má vlastnosti vedoucího již od doby, kdy byl chlapcem,“ říká o svém švagrovi starší Claudio Costa. „Je velmi inteligentní a velmi schopný a pocituje zodpovědnost za to, aby ze sebe vždy vydal to nejlepší. Je pro něj snadné mít rád lidi kolem sebe. Má srdce opravdového učedníka Spasitele a má neochvějné svědectví o tom, že Ježíš je Kristus. Mám ho rád a jsem vděčný, že ho mohu podporovat jako apoštol Páně.“

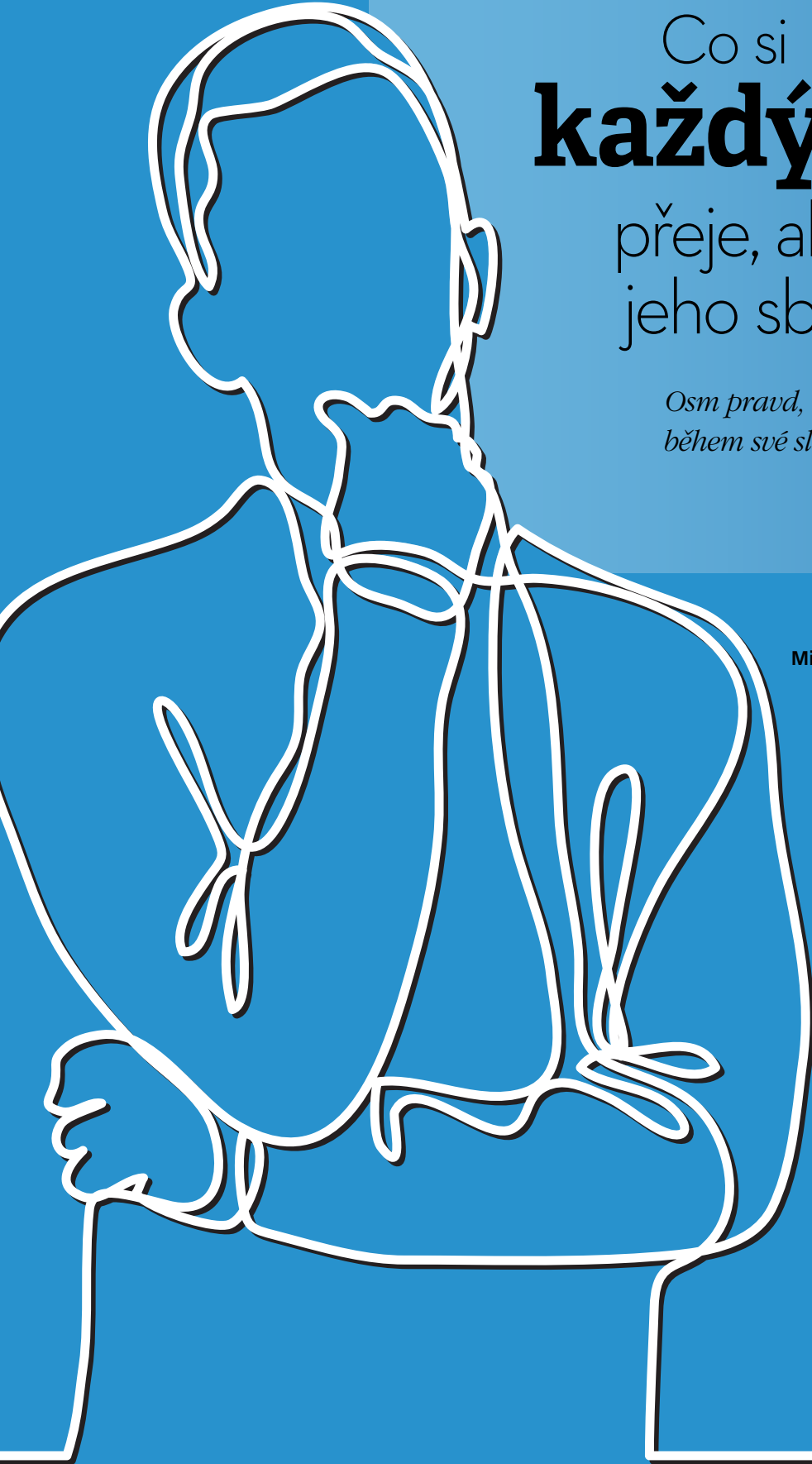
A starší David A. Bednar za Kvorum Dvanácti apoštolů dodává: „Starší Soares je ryzím, bezelstným a bezúhonným učedníkem Spasitele. Díky světlu v jeho tváři, jeho vřelému úsměvu a vlídnému chování byl, je a bude bezpočet jedinců a rodin inspirován k tomu, aby více toužili následovat Spasitele a žít podle zásad Jeho evangelia.“

Pán v naší dispensaci řekl o Edwardu Partridgeovi: „Srdce jeho je čisté přede mnou, neboť je jako Natanael za stara, v němž žádné lsti není.“⁵ O Hyrumu Smithovi Pán pravil: „Já, Pán, ho miluji pro bezúhonnost srdce jeho, a protože miluje to, co je správné přede mnou.“⁶

O Ulisesi Soaresovi by Pán řekl totéž. ■

POZNÁMKY

1. Jan 1:47.
2. Viz James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 217–218, 222.
3. „Proroci promlouvají mocí Svatého Ducha“, *Liahona*, květen 2018, 98.
4. Nauka a smlouvy 112:10.
5. Nauka a smlouvy 41:11.
6. Nauka a smlouvy 124:15.

Co si
každý biskup
přeje, aby členové
jeho sboru věděli

*Osm pravd, které jsem poznal
během své služby jako biskup.*

Michael Meyers

Měl jsem tu úžas-
nou příležitost
sloužit jako
biskup. Během oněch let
jsem získal víc ponaučení,
než dokáži spočítat. Jsem
ale přesvědčen, že jsem
poznal osm pravd, které
jsou platné všeobecně.
I když tento seznam
není úplný, pokusím
se podělit se o to, co
si každý biskup přeje,
aby členové jeho sboru
věděli.

1. Biskup má velmi opravdovým způsobem rád každého člena sboru.

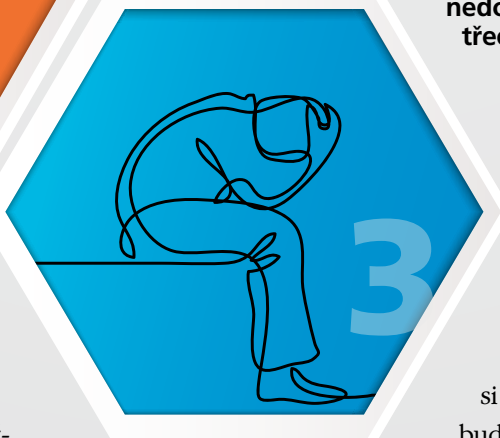
Láska, kterou biskup chová ke svému sboru, je spojena s láskou, kterou Nebeský Otec a Ježíš Kristus chovají ke každému z nás. Když se biskup na shromáždění svátosti dívá na členy, pociťuje soucit a empatii tak, jak to dosud nikdy nezažil. Když se biskup postaví a řekne, jak moc má členy sboru rád, jeho pocity jsou upřímné a opravdové. Vězte, že biskup vás má rád, stará se o vás a zajímá se o vás více, než si uvědomujete.

2. Víra a modlitby členů podporují biskupa fyzicky, emocionálně i duchovně.

Biskup věnuje své službě bezpočet hodin. Často tráví mnoho hodin v neděli na shromáždění a další všední večery po práci tím, že navštěvuje členy sboru, má s nimi pohovory a pečuje o ně.

Biskup toto dokáže dělat týden co týden díky víře a modlitbám členů sboru. Když jsem byl nově povolán biskupem, pokaždé když jsem slyšel některého člena, jak v modlitbě říká „požehnej našemu biskupovi“, oči se mi mimoděk zalily slzami. Vaše modlitby víry jsou vskutku zodpovídány a biskup z těchto modliteb získává a pociťuje posilu. Pán zodpovídá tyto vírou naplněné modlitby požehnáními na hlavu biskupů Církve.

3. Biskup se často ohledně svého povolání cítí velmi nedostatečně (dokonce i po třech či čtyřech letech).

Znám jen velmi málo biskupů, kteří měli dojem, že na toto povolání byli skutečně „připraveni“.

Vím však, že „koho Pán povolává, toho uschopňuje“.¹ I když si biskup uvědomuje, že bude uschopněn, zápolí také s pocitem, že své povolání

nebude nikdy vykonávat dobře. Bude se snažit udílet moudré rady, pokud to bude potřeba, bude se snažit neurazit druhé a být naladěný na Ducha, ale přesto si bude čas od času klást otázku, zda své povolání vykonává přijatelně.

4. Když se biskup radí se členy sboru, může skrze něj působit Duch Boží.

Když se mě druzí ptají, co mi poté, co jsem sloužil jako biskup, nejvíce chybí, říkám jim, že mi chybí onen silný vliv Ducha, který povolání biskupa doprovází. Když utěšuje ty, kteří ztratili někoho blízkého, když mluví s těmi, jejichž manželský partner je nevěrný, nebo vyzývá druhé, aby činili pokání, Duch, který je každému věrnému biskupovi k dispozici, je Duch Boží a duch zjevení.

Nedávno mě jedna bývalá členka mého sboru požádala o pomoc s řešením určitých osobních záležitostí. Přestěhovala se do nového sboru a nebyla si jistá, zda má požádat o vedení svého nového biskupa. Řekl jsem jí to, co jsem od svého uvolnění z povolání biskupa řekl členům mnohokrát – že i když bych jí rád pomohl, již nedržím klíče biskupa, a že tyto klíče by mohly být velmi důležité pro to, aby jí byla poskytnuta pomoc, kterou potřebuje. Doporučil jsem jí, aby si promluvila se svým biskupem. Setkali jsme se za dva týdny a ona mi vyprávěla, že se setkala s biskupem a že to dopadlo tak, jako kdyby již věděl, jaké problémy řeší a jak jí nejlépe pomoci. I když biskup určitě není neomylný, Pán ho inspiruje, vede ho a žehná skrze jeho slova životu druhých.

5. Biskup je jen člověk; někdy dělá chyby a někdy něco neudělá správně.

Biskupové jsou konec konců jen smrtelníci. Mají své nedokonalosti, slabosti, předsudky i osobní problémy. Duch sice toho, kdo zastává úřad biskupa, uschopňuje, ale biskup je přesto jen člověk vystavený týmž problémům a slabostem, kterým čelíme my všichni.

Uvědomění si této skutečnosti by nemělo snižovat úctu, kterou jeho povolání prokazujeme, ani ochotu řídit se jeho radami. Biskup si je velmi dobře vědom svých slabostí a snaží se je překonat nebo se alespoň snaží, aby do jeho povolání nezasahovaly. Ať se však snaží jakkoli, bude vždy nedokonalý.

6. Biskup nemá nikdy pocit, že dostatečně často navštěvuje členy sboru nebo že již vykonal dost dobra.

Biskup si každý den klade otázku, komu dalšímu by mohl nebo měl pomoci. Moc rád bych se setkával s každým členem pravidelně, ale měl jsem zaměstnání na plný úvazek, rodinu, program pro mládež a určité členy sboru, kteří potřebovali více pomoci. Zkrátka jsem neměl dost času na to, abych se pravidelně vídal s každým členem.

Duch mě ale jako biskupa občas inspiroval k tomu, abych navštívil určitého člena, který zápolil s problémy. Často tyto návštěvy začínaly těmito slovy: „Věděl jsem, že přijдете.“ Duch, kterého jsme pociťovali, nás často zcela přemohl, protože jsme si já i dotyčný člen uvědomili, že tato návštěva je důkazem toho, že Bůh odpovídá na modlitby.

Také mě vždy potěšilo, když mě u prahu svého domu přivítali aktivní „bezproblémoví“ členové. Tito dobří členové chodí každý týden na shromáždění, slouží věrně ve svých povoláních, nemají žádné mimořádné viditelné problémy a obvykle je pravidelně nenavštěvují vedoucí kněžství. I tyto členové byli vděční za to, že mohli strávit nějaký čas osobně s biskupem. Dovolte mi vám všem říci: „Děkuji! Vytrvejte! Vězte, že biskup vás má rád a navštěvoval by vás častěji, kdyby mohl.“

7. Váš biskup skutečně, opravdu a upřímně potřebuje, abyste si vzájemně sloužili.

Kdykoli mi jako biskupovi někdo řekl o nějakém členovi sboru, který měl problémy, vždy jsem se zeptal: „A kdo jsou jeho domácí učitelé nebo její navštěvující učitelky?“ To byla jedna možnost, jak zajistit, aby se někdo postaral o potřeby dotyčného člena z krátkodobé i dlouhodobé perspektivy. Biskup, který jedná bez pomoci od ostatních členů sboru a kůlu, má jen omezené možnosti. Určitě může navštívit členy, kteří procházejí krizí, a také to udělat. Ale díky zdrojům, které jsou mu dostupné v podobě nositelů kněžství a členek Pomocného sdružení, se může dosah jeho pomoci rozšířit.

A právě o tomto je pastýřská služba. Jsou chvíle, kdy někteří z nás zapomínají, proč máme jeden druhému sloužit – Pán nám přikázal, abychom „milovali jeden druhého“ (Jan 13:34). Vězte, že váš biskup využívá pastýřskou službu jako inspirovanou možnost být v životě členů sboru „více zainteresován“.

8. Biskup si přeje udělat pro členy svého stáda cokoli.

Udělal by cokoli, co kterýkoli člen potřebuje – kdykoli, ve dne či v noci, ať již se jedná o kněžské požehnání, poskytnutí rady svěhlavému dítěti nebo přispěchání na místo nehody. Nemůže vždy zvládnout vše a nemusí být v každé situaci tím pravým člověkem, ale nebojte se ho požádat o pomoc, když potřebujete. Vězte, že biskup vám může v takových případech posloužit a že když budete spolupracovat, budete vy i on nesmírně požehnáni.

Tato posvátná příležitost sloužit v tomto svatém povolání mě naplňuje pokorou. V průběhu své služby jsem od víry dospěl ke znalosti. Již nevěřím, že evangelium je pravdivé – nyní vím, že je pravdivé. Již nevěřím, že Bůh mě zná – nyní vím, že Bůh si je nekonečně vědom každého z nás, našeho každodenního života i našich osobních těžkostí. Dále vím, že působí skrze své služebníky – zvláště ty, kteří drží klíče kněžství. Víam, že bych nedokázal sloužit jako biskup, kdyby toto dílo nepodporoval Bůh. To, co každému biskupovi umožňuje sloužit, je pravdivost evangelia a Boží láska k Jeho dětem. ■

Autor žije v Utahu v USA.

POZNÁMKA

1. Thomas S. Monson, „Duty Calls“, *Ensign*, May 1996, 44.

KAPITOLA 8

Vznik Církev Kristovy

Toto je kapitola 8 z nové čtyřsvazkové výpravné historie Církve nazvané Svatí – příběh Církve Ježíše Krista v posledních dnech. Kniha je dostupná ve 14 jazycích v tištěné podobě, v sekci Historie Církve v aplikaci Knihovna evangelia a na internetových stránkách svati.lds.org. Předchozí kapitoly byly publikovány v minulých vydáních časopisu a jsou dostupné ve 47 jazycích v aplikaci Knihovna evangelia a na stránkách svati.lds.org.

Joseph byl na začátku července roku 1829 hotov s rukopisem Knihy Mormony a věděl, že Pán si přeje, aby ji vydal a rozhlašoval její poselství široko daleko. S vydáváním knih ale neměl ani on, ani jeho rodina žádné zkušenosti. Musel rukopis uchovat v bezpečí, najít tiskaře a nějakým způsobem dopravit tuto knihu do rukou lidí, kteří budou ochotni zvážít možnost, že se jedná o nové písmo.

Vydání knihy tak obsáhlé, jako je Kniha Mormonova, také nebude levná záležitost. Josephova finanční situace se od chvíle, kdy s překládáním začal, nezlepšila a veškeré peníze, které vydělal, šly na zaopatření rodiny. Totéž platilo i o jeho rodičích, kteří byli dál chudými farmáři hospodařícími na pozemku, který nevlastnili. Jediným Josephovým přítelem, který mohl tento projekt financovat, byl Martin Harris.

Joseph se pustil rychle do práce. Ještě před dokončením překladu zažádal o autorská práva k této knize, aby její text ochránil před kýmkoli, kdo by si ho mohl chtít přivlastnit nebo ho neoprávněně napodobit.¹ S Martinovou pomocí se Joseph také začal poohlížet po tiskaři, který by s vytištěním knihy souhlasil.

Nejprve navštívili Egberta Grandina, tiskaře v Palmyře, který byl Josephovým vrstevníkem. Grandin nabídku okamžitě odmítl, neboť byl přesvědčen, že zmíněná kniha je podvod. Joseph a Martin se tím nenechali odradit a hledali dál, dokud nenašli ochotného tiskaře v nedalekém městě. Než ale přijali jeho nabídku, vrátili se do Palmyry a znovu se otázali pana Grandina, zda by knihu nechtěl vydat.²

Tentokrát byl pan Grandin ochotnější se projektu ujmout, ale za vytištění a svázání pěti tisíc svazků chtěl 3 000 dolarů ještě předtím, než se vůbec pustí do práce. Martin již dříve slíbil, že vytištění knihy pomůže zaplatit, ale uvědomoval si, že na

to, aby získal tolik peněz, bude možná muset dát do zástavy svou farmu. To pro něj představovalo nesmírně velké břímě, ale věděl, že nikdo jiný z Josephových přátel mu nemůže s penězi pomoci.

Martina to znepokojovalo a začal pochybovat, že je financování Knihy Mormonovy moudré. Vlastnil jednu z nejlepších farem v okolí. Pokud své pozemky dá do zástavy, bude riskovat, že o ně přijde. Bohatství, které za celý život nashromáždil, by se mohlo v jediném okamžiku rozplynout, pokud se Kniha Mormonova nebude dobře prodávat.

Martin se s Josephem podělil o své obavy a požádal ho, aby se pro něj snažil získat zjevení. Spasitel v odpověď na to promluvil o své oběti, kdy se zavázal, že bude konat vůli svého Otce bez ohledu na to, co Ho to bude stát. Popsal, jak nesmírně trpěl, zatímco platil cenu za hřích, aby všichni lidé mohli činit pokání a získat odpuštění. Poté Martinovi přikázal, aby obětoval své osobní zájmy ve prospěch uskutečnění Božího plánu.

„Nebudeš žádostiv svého vlastního majetku,“ řekl Pán, „ale uděl z něho štědře na vytisknutí Knihy Mormonovy.“ Pán Martina ujistil, že tato kniha obsahuje pravé slovo Boží a že druhým pomůže uvěřit evangeliu.³

Martin Pána uposlechl, a ačkoli jeho rozhodnutí sousedé nechápali, dal svou farmu do zástavy, aby se mohl zaručit za platbu za tisk.⁴

Pan Grandin podepsal smlouvu a začal organizovat rozsáhlý projekt.⁵ Joseph přeložil text Knihy Mormonovy za tři měsíce, přičemž mu vždy pomáhal jen jeden písař. Vytisknout a svázat první výtisky této knihy, která měla 590 stránek, trvalo panu Grandinovi a tuctu mužů sedm měsíců.⁶

Joseph se poté, co najal tiskaře, vrátil v říjnu 1829 do Harmony k práci na své farmě a k Emmě. Oliver, Martin a Hyrum měli mezitím dohlížet na tisk a průběžně Josepha informovat o tom, jak práce pana Grandina pokračuje.⁷

Joseph, jenž si pamatoval své zoufalství po ztrátě prvních stránek, které přeložil, požádal Olivera, aby rukopis Knihy Mormonovy stránku po stránce opsal a vytvořil tak duplikát, který se vezme k tiskaři, aby bylo možné přidat interpunkci a vysázet text.⁸

Oliver byl z opisování knihy nadšený a v dopisech, které v oné době psal, se ve značné míře odrážel jazyk, jímž byla psána. Slovy Nefiho, Jákoba a Amuleka z Knihy Mormonovy psal Oliver Josephovi o své vděčnosti za Kristovo nekoněčné Usmíření.

„Jakmile začnu psát o milosrdenstvích Božích,“ sdělil Josephovi, „nevím, kdy přestat, ale nedostává se mi času ani papíru.“⁹

Tentýž duch přitahoval ke Knize Mormonové v průběhu jejího tištění i další. Thomas Marsh, bývalý tiskařský učeň, se snažil najít své místo v různých církvích, ale žádná z nich podle jeho názoru nehlásala evangelium, které nacházel v Bibli. Věřil, že brzy vznikne nová církev, která bude učit znovuzřízené pravdě.

Onoho léta Thomas pocítil, že ho Duch vede k tomu, aby se ze svého domova v Bostonu vydal na několik set kilometrů dlouhou cestu do západní části státu New York. Pobyl v této oblasti tři měsíce a pak se chystal vrátit domů, aniž by tušil, proč putoval tak daleko. Během jedné zastávky na zpáteční cestě se ho ale jeho hostitelka zeptala, zda již slyšel o „zlaté knize“ Josepha Smitha. Thomas odvětil, že nikoli, a pocítil nutkání dozvědět se více.

Žena mu sdělila, že si má promluvit s Martinem Harrisem, a nasměrovala ho do Palmyry. Thomas se tam ihned vydal a našel Martina v tiskárně pana Grandina. Tiskař mu dal šestnáct stránek z Knihy Mormonovy a Thomas je vzal s sebou zpátky do Bostonu. Nemohl se dočkat, až se o tuto první ochutnávku nové víry bude moci podělit se svou ženou Elizabeth.

Elizabeth si stránky přečetla, a i ona uvěřila, že se jedná o dílo Boží.¹⁰

Onoho podzimu, zatímco tiskaři dál pracovali na Knize Mormonově, začal jistý bývalý soudce jménem Abner Cole tisknout v Grandinově tiskárně noviny. Abner pracoval v tiskařské dílně po večerech, když již Grandinovi zaměstnanci odešli domů, a měl přístup k vytištěným stránkám Knihy Mormonovy, která dosud nebyla svázána ani připravena k prodeji.

Abner se záhy poté začal „Zlaté bibli“ ve svých novinách vysmívat a během zimy z ní otiskl několik výňatků, které doprovodil sarkastickými poznámkami.¹¹

Když se o tom Hyrum s Oliverem dozvěděli, vydali se za Abnerem. „Jakým právem takto tisknete Knihu Mormonovu?“ tážal se Hyrum. „Cožpak nevíte, že máme autorská práva?“

„Do toho vám nic není,“ odpověděl Abner. „Tiskárnu jsem si pronajal a budu si tisknout, co se mi zlíbí.“

„Zakazuji vám tisknout cokoli dalšího z oné knihy ve vašich novinách,“ řekl Hyrum.

„To mě nezajímá,“ opáčil Abner.

Hyrum s Oliverem si nevěděli rady, a tak poslali vzkaz Josephovi do Harmony, a ten se ihned vrátil do Palmyry. Našel Abnera v kanceláři tiskárny, jak si nenuceně čte své noviny.

„Vypadá to, že máte spoustu práce,“ řekl Joseph.

„Dobrý den, pane Smithe,“ odpověděl suše Abner.

„Pane Cole,“ řekl Joseph, „Kniha Mormonova a právo ji vydávat patří mně a já vám zakazuji se do toho vměšovat.“

Abner odhodil kabát a vyhrnul si rukávy. „Chcete se prát, pane?“ vyštěkl a udeřil pěstmi o sebe. „Chcete-li se prát, tak pojďte.“

Joseph se usmál. „Raději byste si měl nechat kabát na sobě,“ řekl. „Je chladno a já se s vámi prát nebudu.“ A pak klidným hlasem pokračoval: „Musíte ale přestat tisknout mou knihu.“

„Pokud si myslíte, že jste lepší,“ řekl Abner, „sundejte si kabát a do toho.“

„Existuje zákon,“ odpověděl Joseph, „a pokud jste si toho dosud nebyl vědom, tak to zjistíte. Ale prát se s vámi nebudu, neboť by to ničemu neprospělo.“

Abner si uvědomoval, že jedná protizákonně. Uklidnil se a ve svých novinách přestal výňatky z Knihy Mormonovy otiskovat.¹²

Solomon Chamberlin, kazatel, který putoval do Kanady, se o „Zlaté bibli“ poprvé doslechl od rodiny, u níž se poblíž Palmyry ubytoval. Podobně jako Thomas Marsh i on během života přecházel od jedné církve ke druhé, nespokojený s tím, co viděl. Některé církve hlásaly zásady evangelia a věřily v duchovní dary, ale neměly Boží proroky ani Jeho kněžství. Solomon měl pocit, že přichází čas, kdy Pán dá znovu vzniknout své církvi.

Když Solomon naslouchal oné rodině, jak mluví o Josephu Smithovi a zlatých deskách, naprosto ho to uchvátilo a rozhodl se, že rodinu Smithových vyhledá a dozví se o této knize něco více.

Vydal se za Smithovými a u dveří jejich domu se potkal s Hyrumem. „Pokoj tomuto domu,“ řekl Solomon.

„V pokoj pevně doufám,“ odpověděl Hyrum.

„Je zde někdo,“ zeptal se Solomon, „kdo věří ve vidění či zjevení?“

„Ano,“ odpověděl Hyrum, „v této rodině všichni věříme ve vidění.“

Solomon Hyrumovi vyprávěl o vidění, které měl před lety. V onom vidění mu anděl řekl, že Bůh na zemi nemá svou církev, ale že se brzy přičiní o vznik takové, která bude mít stejnou moc jako církev apoštolů v dávných dobách. Hyrum a ostatní v domě rozuměli tomu, o čem Solomon mluví, a řekli mu, že jeho přesvědčení sdílejí.

„Kéž byste mne mohli seznámit s některými svými zjištěními,“ povzdechl si Solomon. „Myslím, že bych je dokázal přijmout.“

Hyrum ho pozval, aby s nimi na farmě Smithových zůstal jako host, a ukázal mu rukopis Knihy Mormonovy. Solomon ho dva dny studoval a zašel s Hyrumem do kanceláře Grandinovy tiskárny, kde mu tiskař předal čtyřiašedesát vytištěných stran. S těmito nesvázanými stránkami se Solomon znovu vydal do Kanady a cestou kázal o všem, co o této nové víře věděl.¹³

26. března 1830 již byly první výtisky Knihy Mormonovy svázány a bylo možné si je koupit v přízemí kanceláře Grandinovy tiskárny. Byly pevně svázány do hnědé teletiny

Později stál Joseph na břehu potoka a byl svědkem toho, jak byli do církve pokřtěni jeho matka i otec. Po mnoha letech, kdy se při svém hledání pravdy ubírali po odlišných cestách, se konečně sjednotili ve víře. Když Josephův otec vyšel z vody, Joseph ho vzal za ruku, pomohl mu na břeh a objal ho.

„Bože můj,“ zvolal a zabořil obličej do hrudi svého otce, „dožil jsem se toho, že jsem byl svědkem křtu svého otce do pravé církve Ježíše Krista!“²⁴

Onoho večera se Joseph uchýlil do nedalekého lesa a jeho srdce přetévalo emocemi. Chtěl být o samotě, mimo dohled přátel a rodiny. Během deseti let od Prvního vidění spatřil nebesa otevřená, pociťoval Ducha Božího a byl vyučován anděly. Také zhřešil a svůj dar ztratil, avšak činil pokání, obdržel Boží milosrdenství a Jeho mocí a milostí přeložil Knihu Mormonovu.

Nyní Ježíš Kristus znovuzřídil svou církev a předal Josephovi pravomoc v podobě téhož kněžství, které měli apoštolové v dávných dobách, kdy přinášeli evangelium světu.²⁵ Štěstí, které Joseph pociťoval, bylo natolik veliké, že jím byl přemožen, a když ho později večer našli Joseph Knight s Oliverem, plakal.

Jeho radost byla úplná. Dílo započalo.²⁶ ■

Celý seznam citovaných děl je k dispozici v angličtině na stránkách saints.lds.org.

Slovo *Téma* v poznámkách odkazuje na další informace, které jsou dostupné v angličtině na stránkách svati.lds.org.

POZNÁMKY

1. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, v: *JSP*, D1:76–81.
2. „Prospect of Peace with Utah“, *Albany Evening Journal*, May 19, 1858, [2]; „From the Troy Times“, *Albany Evening Journal*, May 21, 1858, [2]; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fotokopie, Knihovna církevní historie.
3. Nauka a smlouvy 19 (Revelation, circa Summer 1829, na stránkách josephsmithpapers.org); viz také Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], v: *JSP*, D1:85–89; a Knight, Reminiscences, 6–7.
4. McBride, „Contributions of Martin Harris“, 1–9; Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 34, v: *JSP*, H1:352 (draft 2).
5. John H. Gilbert, Statement, Oct. 23, 1887, Knihovna církevní historie; Indenture, Martin Harris to Egbert B. Grandin, Wayne County, NY, Aug. 25, 1829, Wayne County, NY, Mortgage Records, volume 3, 325–326, mikrofilm 479,556, U.S. and Canada Record Collection, Knihovna církevní historie; Historical Introduction to Revelation, circa Summer 1829 [DC 19], v: *JSP*, D1:85–89.
6. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, v: *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fotokopie, Knihovna církevní historie; Porter, „The Book of Mormon“, 53–54.
7. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fotokopie, Knihovna církevní historie; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [8]; Joseph Smith to Oliver Cowdery, Oct. 22, 1829, v: *JSP*, D1:94–97.
8. John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fotokopie, Knihovna církevní historie; Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [2]; „Printer’s Manuscript of the Book of Mormon“, v: *JSP*, R3, Part 1:xxvi. **Téma:** Printing and Publishing the Book of Mormon [Vytisknutí a vydání Knihy Mormonovy]
9. Oliver Cowdery to Joseph Smith, Nov. 6, 1829, v: *JSP*, D1:100–101; Mosiáš 3:18–19; 5:5–7; 4. Nefi 1:17; viz také Oliver Cowdery to Joseph Smith, Dec. 28, 1829, v: *JSP*, D1:101–104.
10. Thomas B. Marsh, „History of Thomas Baldwin Marsh“, *LDS Millennial Star*, June 4, 1864, 26:359–360; June 11, 1864, 26:375–376.
11. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [9]. Příklady výňatků z Knihy Mormonovy publikované Abnerem Colem viz „The Book of Mormon“, *Reflector*, Sept. 16, 1829, 10; „Selected Items“, *Reflector*, Sept. 23, 1829, 14; „The First Book of Nephi“, *Reflector*, Jan. 2, 1830, 1; a „The First Book of Nephi“, *Reflector*, Jan. 13, 1830, 1. **Téma:** Critics of the Book of Mormon [Kritikové Knihy Mormonovy]
12. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [9]–[12]; Lucy Mack Smith, History, 1845, 166–168.
13. Chamberlin, Autobiography, 4–11.
14. Copyright for Book of Mormon, June 11, 1829, v: *JSP*, D1:76–81; John H. Gilbert, Memorandum, Sept. 8, 1892, fotokopie, Knihovna církevní historie; „Book of Mormon“, *Wayne Sentinel*, Mar. 26, 1830, [3]. Některé knihy byly také vázány v ovčí kůži.
15. Title Page of Book of Mormon, circa early June 1829, v: *JSP*, D1:63–65; viz také Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Knihovna církevní historie.
16. Testimony of Three Witnesses, Late June 1829, v: *JSP*, D1:378–382; Testimony of Eight Witnesses, Late June 1829, v: *JSP*, D1:385–387.
17. Tucker, *Origin, Rise, and Progress of Mormonism*, 60–61.
18. Viz Lucy Mack Smith to Solomon Mack, Jan. 6, 1831, Knihovna církevní historie.
19. Joseph Smith History, circa Summer 1832, 1, v: *JSP*, H1:10; Nauka a smlouvy 27:12–13 (Revelation, circa Aug. 1830, v Nauce a smlouvách 50:3, vydání z r. 1835, na stránkách josephsmithpapers.org); Oliver Cowdery to Phineas Young, Mar. 23, 1846, Knihovna církevní historie; „Joseph Smith Documents Dating through June 1831“, v: *JSP*, D1:xxxvii–xxxix; viz také Cannon a kol., „Priesthood Restoration Documents“, 163–207. **Téma:** Restoration of the Melchizedek Priesthood [Znovuzřízení Melchizedechova kněžství]
20. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 27, v: *JSP*, H1:326–328 (draft 2).
21. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37, v: *JSP*, H1:364 (draft 2); Stevenson, Journal, Dec. 22, 1877; Jan. 2, 1887; An Act to Provide for the Incorporation of Religious Societies (Apr. 5, 1813), *Laws of the State of New-York* (1813), 2:212–219. **Téma:** Founding Meeting of the Church of Christ [Zakládající shromáždění Církve Kristovy]
22. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37–38, v: *JSP*, H1:364–371 (draft 2).
23. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 37, v: *JSP*, H1:366; Nauka a smlouvy 21 (Revelation, Apr. 6, 1830, na stránkách josephsmithpapers.org); „History of Joseph Smith“, *Times and Seasons*, Oct. 1, 1842, 3:928–929.
24. Lucy Mack Smith, History, 1844–45, book 9, [12]; Knight, Reminiscences, 8; viz také Bushman, *Rough Stone Rolling*, 110.
25. Joseph Smith History, 1838–56, volume A-1, 38, v: *JSP*, H1:372 (draft 2); Joseph Smith, „Latter Day Saints“, v: Rupp, *He Pasa Ekklesia*, 404–405, v: *JSP*, H1:506.
26. Knight, Reminiscences, 7.

Starší
Quentin L. Cook
Kvorum Dvanácti
apoštolů

Jak milosrdný byl Pán

Nová několikadílná historie Církve nám pomůže dodržovat smlouvy tím, že nám pomůže lépe pamatovat na to, co pro nás Spasitel vykonal.

Poprve po téměř sto letech je pod vedením Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů vydávána nová, několikadílná historie Církve. Tato publikace s názvem *Svatí – příběh Církve Ježíše Krista v posledních dnech* popisuje vyprávěcím stylem pravdivý příběh obyčejných lidí, kteří se skrze Usmíření Ježíše Krista stali Svatými. (Viz Mosiáš 3:19.) První díl – *Korouhev pravdy, 1815–1846* – je nyní dokončen a přeložen do 14 jazyků, aby mohl být distribuován v různých oblastech světa.

Publikace *Svatí* je příběhem o tom, jak Bůh, díky lásce, kterou chová ke svým dětem, znovuzřídil svou věčnou smlouvu. Popisuje, jak Pán znovuzřídil své evangelium, aby nabídl naději a pokoj v časech zmatku, zkoušek a utrpení. Také popisuje, jak znovuzřízené smlouvy vedou k získání oslavení skrze Ježíše Krista.

Asi byste očekávali, že vyprávění začíná Josephem Smithem, ale publikace *Svatí* začíná v roce 1815 výbuchem indonéské sopky, který způsobil rozsáhlou katastrofu

SANTOS

1815-1846

EL
ESTANDARTE
DE LA VERDAD

Bůh skrze svého proroka obnovil smlouvy, které neodstraňují zlo, zármutek, utrpení a rozloučení následkem úmrtí, ale které slibují uzdravení skrze Spasitelovo Usmíření a ujišťují nás o tom, že vztahy s druhými mohou přetrvat na věčnost.

v podobě úmrtí, nemocí a rozvrátů. Takovýto začátek byl vybrán kvůli tomu, co Pán zjevil ohledně znovuzřízení smluv, jež nás spojují se Spasitelem a umožňují nám překonat všechny životní problémy:

„Já, Pán, znaje pohromu, která má přijíti na obyvatele země, zavola jsem na služebníka svého Josepha Smitha ml. a mluvil jsem k němu z nebe a dal jsem mu příkázání; ...

Aby má věčná smlouva mohla býti utvrzena.“ (NaS 1:17, 22.)

Publikace *Svatí*, od první kapitoly až po její distribuci po celém světě, dává Božím dětem, ať již jsou kdekoli, najevo, že se jedná o příběh jejich smlouvy s Bohem, který si je vědom jejich těžkostí. Bůh skrze svého proroka obnovil smlouvy, které neodstraňují zlo, zármutek, utrpení a rozloučení následkem úmrtí, ale které slibují uzdravení skrze Spasitelovo Usmíření, posvěcují a obdarovávají náš život nadpozemským účelem a ujišťují nás o tom, že vztahy, které jsou pro nás drahocenné zde na zemi, mohou přetrvat na věčnost, kde budou spojeny „s věčnou slávou“. (Viz NaS 130:2.)

Prvních osm kapitol dílu *Korouhev pravdy* bylo v průběhu roku publikováno ve vydáních tohoto časopisu. Toto

vydání obsahuje poslední ze série kapitol z publikace *Svatí*, ale příběh pokračuje na stránkách **saints.lds.org**, v aplikaci Knihovna evangelia a v tištěné formě (lze objednat na stránkách **store.lds.org**). Vyzývám vás, abyste pokračovali v četbě publikace v kterémkoli zmíněném formátu.

Božský vzor a plán

Publikace *Svatí* následuje božský vzor, podle něhož proroci během své služby používají minulost, aby nám pomohli dozvědět se o tom, kdo jsme, a poznávat Boží záměry v našem životě. V písmech mnozí proroci, když

nás chtějí něčemu naučit, začínají tím, že zopakují příběhy o projevech Pánova milosrdenství jejich předkům.¹ Moroni nabádal čtenáře Knihy Mormonovy, aby „pamatovali, jak milosrdný byl Pán“ v průběhu historie, a aby „o tom přemítali v srdci svém“. (Moroni 10:3.) Když přemítáme o Boží dobrotivosti, připravuje nás to na získání svědectví Ducha, které nás učí „o věcech tak, jak skutečně jsou, a tak, jak skutečně budou“. (Jákos 4:13; viz také Moroni 10:4–5.)

Víme-li, že naši Nebeští rodiče připravili plán pro naše konečné štěstí a oslavení, máme díky tomu určitý náhled, uvědomujeme si svou totožnost jakožto dětí božských rodičů a máme větší důvěru v Pána i ve chvílích protivenství. Když pamatujeme na Pánovu dobrotivost, může nás to také chránit před pýchou a úskalím blahobytu. Mormon psal o době, kdy Nefité „počali nesmírně bohatnout“. Avšak na rozdíl od jiných období popsanych v Knize Mormonově, kdy lidé v důsledku pýchy a bohatství zakusili úpadek, si tentokrát zvolili jinou cestu: „Ale i přes své bohatství nebo svou sílu nebo svůj úspěch nebyli povýšeni v pýše očí svých; a nebyli ani pomalí v tom, aby pamatovali na Pána, svého Boha; ale nesmírně se před ním pokořovali.“ Dodržovali smlouvy a zůstali spravedlivými, protože „pamatovali na to, jak veliké věci pro ně Pán učinil“. (Viz Alma 62:48–50.)

Publikace *Svatí* obsahuje podobná a mnohá další ponaučení. Pomůže vám rozpoznávat ruku Páně ve vašem životě, zatímco budete skrze postavy v této publikaci zažívat zkoušky víry, trápení a radosti, zjevení a odhodlání nedokonalých lidí, kteří milovali Pána a kteří pociťovali Jeho lásku.

Při četbě získáte nové postřehy a poznatky i v příbězích, které jste již slyšeli. Žádný jiný příběh v církevní historii není známější než První vidění Josepha Smitha, ale publikace *Svatí* nám pomáhá lépe porozumět tomu, jak Joseph zápolil s rozporem mezi tím, co pociťoval v srdci, a tím, co mu říkala jeho mysl.

Josephova upřímná touha pociťt Spasitelovo odpuštění zůstala nenaplněna, protože si všiml toho,

že žádná ze stávajících církví neučila „evangelium Ježíše Krista tak, jak je zaznamenáno v Novém zákoně“.² Joseph přemítal o tom, která církev je správná, nebo zda jsou všechny na omylu. V srdci si zoufale přál, aby jedna z nich správná byla, a on tak mohl najít klid, který hledal. V důsledku tohoto rozporu mezi myslí a srdcem Joseph zjistil, že se může zeptat Boha. A tak se odebral do lesíku, aby se pomodlil. Tam uviděl Otce a Syna, kteří mu odpustili a vyřešili jeho dilema tak, jak by si to nikdy ani nepomyslel.³

Joseph, jeho rodina a mnozí další, kteří přijali Pánovu znovuzřízenou smlouvu, si přáli pociťovat lásku, kterou

Publikace Svatí ukazuje, že když poznáme, jak Pán jedná, přinese nám to věčný náhled a pomůže nám to vidět věci tak, jak skutečně jsou a budou, a používat víru v to, že Pán nám pomůže zvládat těžkosti.

k nim Bůh chová, a poznat, jak se k Němu mohou přiblížit a jak mít dobré vztahy se svými blízkými. A publikace *Svatí* obsahuje příběhy z jejich života.

Důvěrování Pánu během zkoušek

1. díl publikace *Svatí* obsahuje srdceryvný příběh Amandy Barnes Smithové a členů její rodiny, kteří byli poslušni Pánových příkázání a konali Jeho vůli.⁴ Amandin manžel a jeden z jejich synů byli spolu s dalšími patnácti Svatými posledních dnů, kteří tábořili v malé osadě u potoka Shoal ve státě Missouri, brutálně zabiti. Pán během tohoto strašlivého zážitku Amandě pomáhal, zodpověděl její modlitby, dodal jí odvalu a umožnil jí uzdravit jejího těžce raněného syna.⁵

Publikace *Svatí* popisuje, jak se Amanda naučila důvěřovat Pánu prostřednictvím nesmírně těžkého protivenství. Také vypráví o tom, jak Joseph Smith poznával Boží dobrotivost i v časech utrpení. Ukazuje, že když poznáme, jak Pán jedná, přinese nám to věčný náhled a pomůže nám to vidět věci tak, jak skutečně jsou a budou, a používat víru v to, že Pán nám pomůže zvládat těžkosti.

Když se Prorok Joseph Smith dozvěděl o tom, co se stalo Amandině rodině a dalším u potoka Shoal, měl pocit, že by raději odešel do vězení nebo se nechal zabít, než aby byli

Svatí masakrováni. Druhý den se snažil vyjednat mírové řešení s missourskou milicí, která byla připravena zaútočit na hlavní osadu Svatých ve Far Westu. Místo toho byl ale Joseph zajat a uvržen do vězení.

O téměř pět měsíců později byl Joseph ještě ve vazbě, uvězněn ve studené a stísněné podzemní kobce v Liberty ve státě Missouri. Ptal se sám sebe, kde se Bůh skrývá a jak dlouho vydrží naslouchat nářkům vdov a sirotků. A tak se modlil: „Ó Pane, jak dlouho budou trpět tímto bezprávím a nezákonným útlakem, než srdce tvé bude

vůči nim obměkčeno a nitro tvé bude vůči nim pohnuto soucitem?“ (NaS 121:3.)

Publikace *Svatí* nás učí tomu, že protivenství není projevem Boží nepřízně ani toho, že nám Bůh odňal svá požehnání. Protiklad a nepřátelství jsou součástí Božího plánu, který nás má zušlechtit a připravit na věčnou celestiální slávu. (Viz 2. Nefi 2:11.) Joseph se dozvěděl, že Spasitelovo nekonečné utrpení Mu umožňuje pomáhat nám, když trpíme, a nakonec nás oslavit. (Viz Alma 7:11–13.) V odpověď na Josephovo bolestné zvolání Pán vyjmenoval různé těžkosti a poté pronesl:

„Jestliže by samotný jícen pekla rozevřel chřtán dokořán proti tobě, věz, synu můj, že všechny tyto věci ti dají zkušenosti a budou pro dobro tvé.

Syn Muže sestoupil pod toto všechno. Jsi větší než on?“ (NaS 122:7–8.)

Když *toto* zažijeme na vlastní kůži, může nás to obdarovat křesťanskou empatií vůči těm, kteří strádají. „Mé srdce bude po tomto uvěznění citlivější než kdy dříve,“ uvědomil si Joseph v žaláři. Přál si být se Svatými, aby jim mohl dodat útěchu. „Nikdy bych nedokázal pocítovat to, co pocítuji nyní,“ vysvětlil, „kdybych neprošel bezprávím, kterým jsem prošel.“⁶

Jedním z důvodů, proč členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů vydali pověření k vytvoření publikace *Svatí* a tuto publikaci schválili, je ten, aby každý z nás mohl *právě toto* zažít prostřednictvím příběhů druhých. Od Amandy se můžeme naučit tomu, že i když Bůh ve své nekonečné moudrosti považuje za vhodné nezamezit zlu či utrpení, miluje nás a pamatuje na nás. Slyší naše modlitby a je milosrdný a laskavý.

Znovuzřízená chrámová požehnání

Nikde jinde se toto milosrdenství a laskavost neprojevuje více než právě v chrámu. Publikace *Svatí* je ve své podstatě příběhem znovuzřízených chrámových požehnání. První díl končí tím, jak tisíce Svatých posledních dnů přijaly v roce 1846 posvátné obřady v chrámu Nauvoo. Druhý díl je završen zasvěcením chrámu Salt Lake a tím, jak v tomto

chrámu začali Svatí v roce 1893 přijímat obřady. Třetí díl bude zakončen popisem toho, jak se Svatí v Evropě začali v roce 1955 shromažďovat u chrámu ve Švýcarsku. Čtvrtý díl přivede tento příběh až do současnosti, kdy jsou chrámy rozesety po celé zemi a Svatí všude na světě přijímají obřady oslavení, jak to předvídali proroci v dávné minulosti.

V domě Páně uzavíráme smlouvy a jsme obdarováni mocí, abychom dokázali překonávat následky Pádu, včetně zla a utrpení na tomto světě. Dostává se nám ochrany a nakonec i moci povstat při vzkříšení a být zpečetěni se svými blízkými na věky.

Publikace *Svatí* nám pomůže dodržovat smlouvy tím, že posílí naši paměť podobně jako svátost. Pomůže nám vždy pamatovat na to, co pro nás Spasitel vykonal a koná. Bez záznamu o Božím jednání v minulosti bychom si nepamatovali, „jak milosrdný byl Pán k dětem lidským“. (Moroni 10:3.) Z těchto důvodů jsme zavázáni vděčností Pánu a Svatým, kteří si zaznamenávali své zážitky o Jeho lásce k nim. Pán Josephu Smithovi přikázal, aby si své zážitky zaznamenával. (Viz NaS 21:1.) Přikázal církevnímu historikovi, který pracoval pod Josephovým vedením, aby vedl „církevní záznamy a dějiny neustále“. (NaS 47:3.) Také přikázal, aby tyto historické zápisy obsahovaly „všechny věci, které budou pro dobro církve a pro nadcházející pokolení“. (NaS 69:8.)

Když členové Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti apoštolů začali před deseti lety plánovat vydání publikace *Svatí*, měli tato zjevení a smluvní zaslíbení vždy pamatovat na Spasitele na mysli. Nyní vás povzbuzujeme, abyste si tuto publikaci přečetli – s vírou v to, že vám pomůže porozumět Božímu plánu; poznat, jak milosrdný Pán je; vytrvat věrně v časech dobrých i zlých; získat křesťanskou empatii vůči druhým a dodržovat smlouvy, jež vás povedou k oslavení. ■

POZNÁMKY

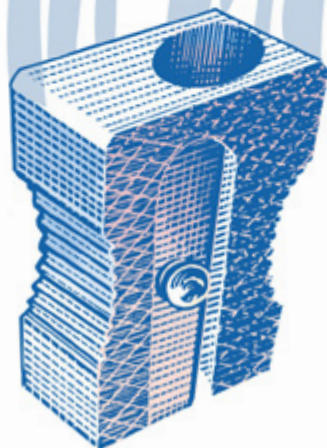
1. Patří mezi ně například Nefi (1. Nefi 17:23–43), král Beniamin (Mosiáš 1), Limhi (Mosiáš 7), anděl Páně, který se zjevil Almovi (Mosiáš 27), Alma (Alma 9:10), Mormon (Mormon 3:17–22) či Mojžíš (Exodus 13:3).
2. Joseph Smith, v „History, circa Summer 1832“, 2, josephsmithpapers.org.
3. Viz „History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]“, 3, josephsmithpapers.org.
4. Viz „Revelation, 12 January 1838–C“, [1], josephsmithpapers.org.
5. Viz *Svatí*, 1. díl, kapitola 30, „Fight Like Angels“.
6. „Letter to Presendia Huntington Buell, 15 March 1839“, [1], josephsmithpapers.org.

VEJCE, POJISTKY A VÍRA

Jedním z našich rodinných cílů je ušetřit dostatek peněz na to, abychom mohli zaplatit zálohu za dům. Bez tohoto cíle bych asi promarnil každý víkend sledováním televize a čekal bych, až ke mně finanční příležitosti přijdou samy.

Jako řidič pro těžařskou společnost v severním Chile pracuji čtyři dny v týdnu v dolech daleko od domova a pak mám tři dny volna – od soboty do pondělí. Abychom zvýšili náš příjem a úspory na dům, rozhodli jsme se prodávat vejce. Plánovali jsme, že si je od nás budou objednávat přátelé, sousedé a členové Církve; každý týden bychom koupili od velkoobchodníka asi 1 000 vajec; a pak je vyzvedli a v sobotu a v pondělí rozvezli.

S manželkou Laurou jsme se rozhodli, že při rozvážení vajec s sebou budeme brát své dvě děti a užijeme si společný čas. Avšak když jsme vyrazili pro první várku vajec, stalo se neštěstí. Poté, co si jedno z našich dětí hrálo s malým kovovým ořezávkem na tužky, ho odhodilo a to dopadlo přesně do prázdné zdířky na zapalovač cigaret. Začaly létat jiskry, elektřina v dodávce přestala fungovat a dodávka náhle zastavila

Když malé kovové ořezávkem dopadlo do prázdné zdířky na zapalovač cigaret, dodávka náhle zastavila. Měli jsme spálenou pojistku.

uprostřed dálnice. Měli jsme spálenou pojistku.

Zatímco jsme tam seděli, zdržovali dopravu a přemýšleli, co dělat, byli jsme tak zoufalí, že se nám chtělo plakat. V tu chvíli jsem si však vzpomněl na Pánův slib, že pokud v Něj vložíme důvěru, pozvedne nás a pomůže nám. Pocítil jsem klid. Uvědomil jsem si, že tam nemůžu jen sedět a stěžovat si.

Měli jsme problém a s Boží pomocí jsme ho mohli vyřešit.

S Laurou jsme se na sebe podívali a řekli jsme si: „Musíme projevit víru.“ Pomodlili jsme se a otřeli jsme si slzy. Laura si sedla k volantu a já jsem vystoupil a snažil jsem se auto odtlačit. Několik lidí vyskočilo z aut a pomohlo mi.

Tlačili jsme ho asi 200 metrů, než jsme našli bezpečné místo na zaparkování mimo dálnici. Jak jsme zastavovali, všiml jsem si, že parkujeme přímo před obchodem s audiotechnikou pro auta.

Našel jsem spálenou pojistku, vešel jsem do obchodu a zeptal se: „Neměli byste něco takového?“

Prodavač odpověděl: „Samozřejmě.“

Koupil jsem novou pojistku, vyměnil jsem ji, a auto ihned nastartovalo a my jsme jeli dál. K velkoobchodníkovi s vejci jsme dorazili přesně ve chvíli, kdy se chystal zavřít. Koupili jsme vejce a rozvezli jsme je.

Když máme těžkosti, nesmíme zapomenout požádat Nebeského Otce o pomoc. Víím, že když budeme kráčet kupředu a projevovat v Něj víru, odpoví nám. ■

Alvaro Alcaino, Antofagasta, Chile

POŽEHNÁNÍ DÍKY RUKOPISU MÉ MAMINKY

Jednou večer jsem přemítal o tom, jaké poselství bych měl předat na nadcházející konferenci sboru. Celý týden jsem studoval písmo, a i když jsem obdržel důležité pokyny a postřehy, stále jsem nezískal jasné vedení ohledně toho, co si Pán přeje, abych jako president kůlu sdělil členům sboru.

V upřímné modlitbě jsem požádal o to, aby mě v myšlenkách vedl Duch. Poté jsem znovu otevřel písmo a začal číst. Ihned mi na mysli vytanuly cíle sboru, o kterých jsem nedávno diskutoval s biskupem. Jedním z těchto cílů bylo používat příručku *Kažte evangelium mé* při sdílení evangelia s přáteli a sousedy.

Pocítil jsem inspiraci, abych příručku *Kažte evangelium mé* do svého studia onoho večera také zahrnul. Vytáhl jsem ji a otevřel na náhodné stránce. Na oné stránce jsem našel dva ručně napsané odkazy na verše z písem – 1. Nefi 8:8–11 a 1. Nefi 11:21–22. Při bližším pohledu jsem zjistil, že tyto dva odkazy napsala moje maminka. Moje drahá maminka zemřela o několik let dříve, dva měsíce po svých osmdesátých narozeninách. Byla příkladem odvahy a nesobeckosti a v lidech vždy viděla dobro. A milovala písmo.

Nalistoval jsem si ony verše v písmech, abych zjistil, co ji přimělo k tomu, aby je zapsala. Zatímco jsem je četl, do mysli mi ihned vstoupila inspirace ohledně toho, o které poselství se mám podělit. Bylo to jednoduché poselství o tom, že členové Církve, kteří zakusili chuť lahodného ovoce evangelia, mohou občas zapomenout, že totéž ovoce hledají i mnozí další lidé. Je třeba, abychom se o ně zajímali a řekli jim, kde ono ovoce mohou najít.

Když jsem procházel zbytek příručky *Kažte evangelium mé*, myslel jsem

na svou milovanou maminku. V celé příručce nebylo žádné jméno, žádná další poznámka ani cokoli jiného, co by naznačovalo, že ta příručka patřila jí. Když jsem přemýšlel nad řetězcem duchovních nabádání, která vedla k tomuto okamžiku, byl jsem udiven. Duch mi potvrdil, že mě vedl v myšlenkách tak, jak jsem se o to modlil. Ačkoli maminka napsala tyto odkazy před mnoha lety, neměla ani tušení, že je Pán použije, aby odpověděl na pokornou modlitbu jejího syna. ■
Douglas Hedger, Nevada, USA

Když jsem se připravoval na konferenci sboru, otevřel jsem příručku *Kažte evangelium mé* na stránce s odkazy na verše z písem, které napsala moje maminka.

ZÁZRAK V DOMĚ PÁNĚ V KYJEVĚ

V srpnu 2010 jsem se s rodinou těšil na to, že pojedeme autem z Rumunska na zasvěcení chrámu v Kyjevě na Ukrajině. Protože jsme věděli, že tento chrám bude sloužit i Svatým z Rumunsko-Moldavské misie, jeli jsme tam přibližně 14 hodin jen proto, abychom tam byli. Po příjezdu jsme se tam setkali s další skupinou, která rovněž cestovala z Rumunska. Všichni jsme byli šťastní, že můžeme být během této posvátné události v Kyjevě.

V den zasvěcení byla naší rumunské skupině přidělena místnost v přízemí chrámu, odkud jsme zasvěcení měli sledovat prostřednictvím přenosu. Někteří členové začali kvůli tomu dávat najevo zklamání. Doufali, že se spolu s prorokem zúčastní zasvěcení v celestiální místnosti. Někteří dokonce řekli, že mohli jednoduše zůstat doma a přenos sledovat v kapli v Rumunsku.

V srdci jsem se začal modlit: „Nebeský Otče, jak můžeme těmto

rumunským členům pomoci získat nezapomenutelný zážitek ve Tvém domě?“

Když zasvěcovací zasedání začalo, odpověď jsem stále ještě neobdržel. Zanedlouho jsme se dozvěděli, že prorok, prezident Thomas S. Monson (1927–2018), se chystá sejít dolů, aby zasadil na své místo úhelný kámen. Možná, že toto by mohla být naše odpověď! Modlil jsem se o to, aby prorok nějakým způsobem přišel a pozdravil rumunské Svaté.

„Nežádám o to kvůli sobě,“ modlil jsem se, „ale kvůli svým bratrům a sestřím.“

Když se president Monson po obřadní oslavě úhelného kamene vracel zpět do celestiální místnosti, procházel kolem té, kde jsme byli my. Náhle jsem v srdci pocítil, že se mám postavit a pozvat ho, aby přišel do naší místnosti.

Postavil jsem se a řekl jsem: „Náš proroku! Pojdte a podívejte se na nás. Jsme z Rumunska.“

Zdalo se, že mě neslyšel. Pak, o chvíli později, se vrátil. „Rumunsko!“ zvolal a vstoupil do místnosti.

Všechny nás pozdravil a řekl, že nás velice miluje. Mé srdce přetévalo dojetím, když jsem sledoval radost ve

V srdci jsem se modlil: „Nebeský Otče, jak můžeme těmto rumunským členům pomoci získat nezapomenutelný zážitek ve Tvém domě?“

tvářích našich drahých členů. „Děkuji Ti, drahý Otče,“ modlil jsem se, „za tento zázrak ve Tvém domě.“

Když prorok z místnosti odešel, nikdo již nebyl smutný. Měl jsem pocit, že jsme byli v té nejpožehnanější místnosti v chrámu. Byl to zážitek, na který nikdy nezapomenu. ■

Doru Vasile, Bukurešť, Rumunsko

SOUHLASNÝ ÚSMĚV

Jednou večer náš sbor pořádal akci, jejíž příprava nám zabrala hodiny času. Po skončení této akce se se mnou jeden mladý zájemce rozloučil, ale po několika minutách se za mnou vrátil a zeptal se: „Biskupe, kdy mám zase přijít?“ Řekl jsem mu, že v neděli, ale chlapec rychle namítl: „Tak jsem to nemyslel, nebudeme mít ještě nějakou jinou akci?“ Tak moc se mu líbilo být s mládeží našeho sboru, že chtěl přijít znovu.

Také jsem mluvil s jedním manželským párem, který naši akci navštívil, a přitom jsem se jich zeptal, jak se jim líbila. Manžel odpověděl: „Od chvíle, kdy jsme přišli, jsme pociťovali pokoj a klid,“ což jeho manželka potvrdila přikývnutím. Jejich odpověď mě překvapila, protože když dorazili, hodně lidí si povídalo a byl tam hluk. Pokračoval však – podíval se na mě a zeptal se: „To je Duch Svätý, že?“ Překvapivě jsem jen dokázal říci, že ano.

Při přípravě této akce jsme toho museli hodně zařídit, a tak, když onoho večera vše skončilo, už jsem chtěl jen jet domů a jít spát. Protože jsem byl hodně unavený, nebyl jsem schopný přemýšlet nad tím, o čem jsem ten večer se zájemci hovořil. Po příjezdu domů jsem se pomodlil a lehl jsem si do postele, ale nemohl jsem usnout; v duchu jsem viděl Pána, který se usmíval. Byl to souhlasný úsměv. V té chvíli se mi začaly vybavovat úžasné věci, které se během akce přihodily.

Uvědomil jsem si, že díky píli a lásce členů sboru jsme se dokázali dotknout srdce těchto tří zájemců. Uvědomil jsem si, že onen souhlasný úsměv byl za vše, co jsme udělali. Neubráníl jsem se slzám a pociťoval jsem velikou vděčnost za dar, který nám Pán udělil. Souhlasně se na nás usmál. Svědčím o tom, že Pánova slova jsou pravdivá; že když k Němu přivedeme jen jednu duši, budeme mít velikou radost v království našeho Otce. (Viz NaS 18:15.) ■

Franklin Romero, Manabí, Ekvádor

PODĚLTE SE O SVŮJ PŘÍBĚH

Rubrika „Hlasy Svätých posledních dnů“ uveřejňuje pravdivé příběhy na libovolná témata z evangelia, avšak obzvláště se těšíme na vaše zkušenosti s pastýřskou službou druhým a projevoování odvahy žít podle evangelia. Svůj článek nám zašlete prostřednictvím stránek **liahona.lds.org** (klikněte na „Submit an Article or Feedback“ [„Odeslat článek nebo komentář“]).

NAŠE motivace k životu podle evangelia

Mindy Seluová

Církevní časopisy

Vždy narazíme na něco, co nám bude připadat jako „tvrdá řeč“. Ale vždy budeme mít možnost rozhodnout se pro víru namísto pro pochyby či nejistotu.

Na cestě učednictví nás doprovázejí nesčetná požehnání – „viditelná i neviditelná“¹. Jsou ale chvíle, kdy tato cesta, nehledě na její požehnání, není snadná, ani pohodlná. Stát se učedníkem Ježíše Krista vyžaduje úsilí a obět a někdy je těžké najít motivaci k tomu, abychom žili podle přikázání a tyto oběti přinášeli.

Jakožto mladí dospělí se nejspíše snažíte zvládat různé nové zodpovědnosti; činit rozhodnutí, která ovlivní celý váš život; a zjistit, jak bude po zbytek vašeho života vypadat vaše osobní cesta učednictví. Navíc může být mezi církevními zásadami či historií nebo v nauce evangelia něco, čemu úplně nerozumíte; nebo máte pokušení, s nimiž zápasíte; nebo stále čekáte na určitá požehnání či na zodpovězení otázek ohledně plánu, který pro vás Bůh má.

Někteří z nás si občas mohou klást otázku, zda život podle evangelia stojí za požehnání, jež nám jsou slibována. Můžeme namítat, že se do Církve nehodíme, že je to moc náročné nebo že otázek je více než odpovědí. Avšak ve skutečnosti vše závisí na naší motivaci. Proč děláte to, co děláte, a žijete tak, jak žijete? Proč dál dodržujete přikázání, dokonce i tehdy, když si toho nikdo kolem nevšimá?

Nehledě na to, kdo jste, a v jaké fázi života se právě nacházíte, rozhodnutí najít motivaci tím, že budete pěstovat víru ve Spasitele a v Jeho evangelium, je na vás.

Ke komu půjdeme?

Najít motivaci žít podle evangelia a udržet si ji je výzva, která se stěží týká jen naší doby. Dokonce i v době, kdy byl Spasitel na zemi, bylo pro lidi těžké porozumět zásadám, kterým učil, a tudíž je dodržovat. Několik Jeho učedníků naslouchalo tomu, když vysvětloval myšlenku, která, jak se zdálo, je urazila – mluvil o své roli jakožto o chlebu života. (Viz Jan 6:35–58.) Reagovali skepticky a namítli: „Tvrdat jest tato řeč. Kdo ji může slyšeti?“ (Jan 6:60.)

Když Kristus viděl, že je pro ně těžké této nauce věřit, či ji přijmout, zeptal se jich: „To vás uráží?“ (Jan 6:61.) Mnozí Jeho učedníci, místo aby dali přednost víře před pochybami, „odešli zpět, a nechodili s ním více“. (Jan 6:66.)

Když se Kristus zeptal ostatních svých učedníků, zda i oni chtějí „odjít“, Petr mu odpověděl tím jediným způsobem, kterým lze ve skutečnosti odpovědět: „K komu půjdeme? Slova věčného života máš.“ (Jan 6:67–68.)

Zdroj naší motivace

Petr znal zdroj své motivace. Spočíval na tom hlavním důvodu, proč v evangeliu děláme to, co děláme – v našem svědectví o Ježíši Kristu a v naší víře

v Něho. „My jsme uvěřili, a poznali,“ prohlásil Petr, „že jsi ty Kristus, Syn Boha živého.“ (Jan 6:69; zvýraznění přidáno.) Když získáme totéž pevně přesvědčení o Ježíši Kristu, o Jeho božskosti a o Jeho díle, budeme moci i my nalézt motivaci žít dál podle evangelia – dokonce i když nám to bude připadat těžké, dokonce i když si toho nikdo jiný nevšimne a dokonce i když si nebudeme jisti, zda to vůbec chceme.

Vždy narazíme na něco, co nám bude připadat jako „tvrdá řeč“. Ale vždy budeme mít možnost rozhodnout se pro víru namísto pro pochyby či nejistotu. Starší L. Whitney Clayton z Předsednictva Sedmdesáti řekl: „Rozhodnutí věřit je to nejdůležitější rozhodnutí, které kdy učiníme.“²

Co tedy máme dělat, pokud zjistíme, že ona „tvrdá řeč“ je adresována nám?

1. Řiďte se příkladem Petra a dalších učedníků, kteří zůstali věrnými, i když by bylo jednoduché „odjít“. Naslouchejte radám proroků, apoštolů a dalších vedoucích:

„Ve chvílích obav, pochybností či těžkostí se držte pozice, kterou jste již dobyli. ... *Držte se pevně toho, co již víte, a zůstaňte silní, dokud nepřijde dodatečné poznání.*“³

„[Udělejte] jen jeden krok směrem k víře – a pak další. [Snažte] se zaměřit na pravdy, kterým věří[te], a umožnit jim, aby [vám] naplnily mysl a srdce. ...

... [Začněte] se základními pravdami evangelia.“⁴

2. Zůstaňte nablízku písmům a řiďte se jejich učením:

„Každý den s modlitbou [studujte] Knihu Mormonovu a [přemítejte] o ní.“⁵

„Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tentě bude uměti rozeznati, jestli to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.“ (Jan 7:17.)

„Budtež pak činitelé slova, a ne posluchači toliko.“ (Jakub 1:22.)

3. Dál dodržujte přikázání.

„Odpovědi na naše upřímné otázky přicházejí tehdy, když je upřímně hledáme a když žijeme podle přikázání. ... Víra může přesáhnout hranice současného rozumového poznání.“⁶

„Pokud budete nadále poslušní, ...

obdržíte poznání a porozumění, které hledáte.“⁷

Koneckonců naše motivace zkrátka závisí na tom, co řekl Petr. Věříme tomu, že Ježíš je Kristus, že vede svou církev a že má slova věčného života? Má naše víra v Něj přednost před „tvrdou řečí“, které možná v daný okamžik nerozumíme?

Odměny plynoucí z žití podle evangelia

Když se rozhodneme milovat a následovat Boha a Ježíše Krista a dodržovat přikázání i tehdy, když jim úplně nerozumíme, odměny jsou nezměřitelné. Přirozený člověk se ptá: „Co z toho budu mít?“ Učení evangelia odpovídá: „Pokoj v tomto světě a věčný život ve světě, který přijde“; místo připravené pro vás

v příbytcích Boha; vše, co Nebeský Otec má; „nikdy [nekončící] štěstí“ (viz NaS 59:23; Eter 12:34; NaS 84:38; Mosiáš 2:41); a jak řekl starší Dieter F. Uchtdorf z Kvora Dvanácti apoštolů: „Zde [v Církvi] naleznete to, co je drahocennější než všechno ostatní. ... Svědčím o tom, že zde naleznete slova věčného života, zaslíbení požehnaného vykoupení a cestu k pokoji a štěstí.“⁸ A toto je jen několik odměn.

Když se věnujeme následování Krista a tomu, abychom byli poslušní Jeho příkázání, je nám slíbeno toto všechno i mnohé další. To neznamená, že tato cesta bude vždy snadná či pochopitelná, ale požehnání, která jsou nám slíbena, když zůstaneme silní, budou přicházet během našeho života i po něm.

Ať již jsou však tato požehnání jakkoli neuvěřitelná, nemají být naší hlavní motivací k žití podle evangelia. Ať již máte jakékoli otázky, ať již nerozumíte jakékoli nauce, klíčem k vaší motivaci žít podle Kristova evangelia bude vaše víra v Ježíše Krista a v Jeho Usmíření – právě tak jako tomu bylo i v případě Petra a dalších.

„Naše motivy a myšlenky ve svém důsledku ovlivňují naše skutky,“ řekl starší Uchtdorf. „Svědectví o pravdě znovuzřízeného evangelia Ježíše Krista je nejmocnější motivující silou v našem životě. Ježíš opakovaně zdůrazňoval moc dobrých myšlenek a správných motivů: ‚Hledte ke mně

v každé myšlence; nepochybujte, nebojte se.‘ (NaS 6:36.)

Svědectví o Ježíši Kristu a o znovuzřízeném evangeliu nám pomůže poznat v našem životě konkrétní Boží záměr, který s námi má, a poté podle něj jednat. Poskytuje nám ujištění o skutečnosti, pravdě a dobrotě Boha, o učení a usmíření Ježíše Krista a o božském povolání proroků posledních dnů.“⁹

Pokud jde o mě, budu se dál snažit, i když to může být někdy těžké. Budu se dál modlit a studovat písmo. Budu se každý den snažit posilovat svědectví o Spasiteli. A budu se dál snažit žít tak, jak by si přál, abych žila, a budu se spoléhat na Jeho slova a na Jeho žijící proroky a apoštoly, abych se dozvěděla, jak na to. Přitom všem se budu spoléhat na motivaci, která nevychází jen z mé víry v Něho a z mé lásky k Němu, ale i z Jeho věčné oběti za mě a lásce ke mně. ■

POZNÁMKY

1. Dieter F. Uchtdorf, „Cesta učedníka“, *Liahona*, květen 2009, 76.
2. L. Whitney Clayton, „Rozhodněte se věřit“, *Liahona*, květen 2015, 38.
3. Jeffrey R. Holland, „Věřím, Pane“, *Liahona*, květen 2013, 93–94; zvýraznění obsaženo již v originále.
4. Rosemary M. Wixomová, „Návrat k víře“, *Liahona*, květen 2015, 94.
5. Thomas S. Monson, „Moc Knihy Mormonovy“, *Liahona*, květen 2017, 87.
6. Rosemary M. Wixomová, „Návrat k víře“, 95.
7. Russell M. Nelson, „Zjevení pro Církev, zjevení pro náš život“, *Liahona*, květen 2018, 95.
8. Dieter F. Uchtdorf, „Pojďte, přidejte se k nám“, *Liahona*, listopad 2013, 24.
9. Dieter F. Uchtdorf, „Moc osobního svědectví“, *Liahona*, listopad 2006, 37.

DVĚ MOŽNOSTI

„Pánova cesta není těžká. Život je těžký, ne evangelium. ... Život je pro každého z nás těžký, ale život je také jednoduchý. Máme jen dvě možnosti. Buď můžeme následovat Pána a být obdařeni Jeho mocí a mít pokoj, světlo, sílu, poznání, důvěru, lásku a radost, anebo můžeme jít nějakou jinou cestou, jakoukoli jinou cestou, každou další cestou a kráčet sami – bez Jeho podpory, bez Jeho moci, bez vedení, v temnotě, ve zmatku, pochybách, žalu a beznaději. A já se ptám, která cesta je snazší?“

Starší Lawrence E. Corbridge ze Sedmdesáti, „Cesta“, *Liahona*, listopad 2008, 36.

Měl jsem pocit, že můj život zahluje temnota. A pak jsem si uvědomil, že si potřebuji promluvit s biskupem.

První krok na cestě k pokání

Aurilas Peterson

Vzpomínám si, jak jsem s misionáři stanovoval datum svého křtu. Zeptali se mě, zda jsem připraven s Nebeským Otcem tuto smlouvu uzavřít. Aniž bych o tom vůbec přemýšlel, se srdcem naplněným radostí jsem zvolal: „Ano!“ Přál jsem si přijmout tento výjimečný dar, který mi můj milující Otec dává, a věděl jsem, že bez Spasitele nebudu v životě nikdy tak šťastný. Netušil jsem však, co mě čeká v budoucnu.

Nakonec ten velký den přišel. Byl nezapomenutelný a já jsem byl nesmírně šťastný.

Temné dny

Po křtu a konfirmaci mi najednou život začal připadat ponurý. Řešil jsem rodinné problémy a nedařilo se mi dodržovat všechny Boží zákony. Nevěděl jsem, co mám dělat, a chtěl jsem všechno vzdát. Připadalo mi, že mně nikdo nerozumí.

Vždy jsem moc rád četl Knihu Mormonovu, ale během oné doby jsem

ji odložil. Když jsem byl jednou sám doma, pocítil jsem jemné nabádání Ducha, abych si něco přečetl v Knize Mormonově. Předtím jsem se pomodlil, protože jsem si přál najít odpověď, která by pomohla ulevit mému trápení. Otevřel jsem knihu přímo na 5. kapitole Almy. Ve verši 27 se píše: „Kráčeli jste, uchovávejte se bez úhony před Bohem? Mohli byste sami sobě říci, kdybyste v tuto dobu byli povoláni k smrti, že jste byli dostatečně pokorní? Že šat váš byl očištěn a vybělen krví Krista, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho?“

Konečně na mě tato slova zapůsobila. Věděl jsem, že potřebuji činit pokání, a tak jsem si domluvil schůzku s biskupem. Měl jsem rozhodně strach, ale přinutil jsem se za ním zajít.

Porozumění Božímu zaslíbení

Když jsem přišel k biskupově kanceláři, cítil jsem se tak provinile, že jsem se chtěl hned otočit a odejít. Ale pomodlil jsem se, abych měl odvahu říci vše, co jsem říci měl. Biskup mě pozval dovnitř a poté se pomodlil

o to, aby obdržel Boží pomoc. Mluvil se mnou, jako kdybych byl jeho syn, a svými slovy mi dával najevo, jakou lásku ke mně chová. Poradil mi a požádal mě, abych udělal určité věci, a mohl tak obdržet Boží odpuštění, a poté abych se s ním znovu sešel.

Byl jsem rád, že jsem této možnosti využil. Řídil jsem se jeho radami a nakonec jsem dospěl k pochopení zaslíbení odpuštění, které dal Bůh Almovi: „Vyzná-li hříchy své před tebou a přede mnou a bude-li činiti

pokání v upřímnosti srdce svého, odpustíš mu a já mu odpustím také.“ (Mosiáš 26:29.) Poté, co jsem učinil upřímné pokání, jsem poznal, že mi Bůh odpustil. Konečně jsem byl schopen pocítovat v srdci lásku Nebeského Otce a temnota se vytratila. Cítil jsem se šťastně a byl jsem na sebe hrdý.

Biskup je zde proto, aby vám pomáhal

Biskup je Pánovým zástupcem pro daný sbor. Vězte, že je zde proto, aby

vám pomohl najít opravdové štěstí, které má pro vás Bůh připravené. Důvěřujte mu. Máte-li nějaké problémy nebo potřebujete-li činit pokání, zajděte za ním. Pomůže vám.

Vím, že někdy není snadné za ním zajít. Ale prezident Lorenzo Snow (1814–1901) řekl o věčném plánu Nebeského Otce toto: „Troufám si říci, že když jsme v [předsmrtném] duchovním světě dostali nabídku ... projít zkušenostmi, které nyní získáváme, nebylo to vesměs příjemné ani milé. ... Přesto jsme bezpochyby jasně viděli a chápali, že máme-li dosáhnout svého oslavení a slávy, jsou tyto zkušenosti nutné.“ A dodal: „Byli jsme ochotni podřídit se vůli Boží, a díky tomu jsme zde.“ (*Učení presidentů Církve: Lorenzo Snow* [2012], 108.)

Pokání je součástí snahy podřídit se vůli Boží. Místo abyste se biskupa báli, považujte ho za svého přítele. Byl vybrán Bohem a může vám pomoci učinit pokání a uzdravit vaši duši tím, že přijdete k Ježíši Kristu. Pán si přeje nám pomáhat, ale je potřeba, abychom onen první krok na cestě k pokání udělali my. Díky tomu pak zažijeme naplnění zaslíbení uvedeného v Izaiášovi 1:18: „Budou-li hříchové vaši jako červec dvakrát barvený, jako sníh zbělejší.“ A s tím, aby se toto splnilo, vám biskup pomůže.

Svědčím o tom, že Bůh žije a že Ježíš Kristus je náš Spasitel. Oba nás nesmírně milují! ■

Autor žije v Ovestu na Haiti.

UČENÍ SE PO ZPŮSOBU PÁNĚ

**Starší
David A. Bednar**
Kvorum Dvanácti
apostolů

Skutečnost, že Pán urychluje své dílo, od nás vyžaduje, abychom se neustále učili, měnili a tlačili kupředu s vírou ve Spasitele.

Vzor ve všech věcech

Pán ve zjevení daném skrze Proroka Josepha Smitha v červnu 1831 prohlásil: „Dám vám vzor ve všech věcech, abyste nemuseli být oklamáni; neboť Satan je všude v zemi a chodí oklamávaje národy.“ (NaS 52:14.)

Nedomnívám se, že Pán má slovy „vzor ve všech věcech“ na mysli, že má jeden jediný vzor, který se má používat ve všech situacích. Spíše to znamená, že podle Pánova způsobu existují různé vzory, které lze použít pro dosažení různých duchovních cílů.

Naším nejvyšším cílem při jakémkoli studiu či výuce má být rozpoznání a použití takového vzoru či vzorů, které nejlépe naplňují naše potřeby a dosahují žádoucích výsledků.

Učitelem je Duch Svatý

Duch Svatý je třetím členem Božstva a Zjevovatelem, Učitelem, Utěšitelem, Posvěcovatelem a tím, kdo nám připomíná všechny věci. (Viz Jan 14:16–17, 26; 3. Nefi 27:20.) Starší James E. Talmage (1862–1933) z Kvora Dvanácti apoštolů vysvětlil: „Úřad Ducha Svatého ve smyslu Jeho působení mezi lidmi je popsán v písmech. Je učitelem seslaným od Otce; a těm, kteří mají nárok na to, aby Jím byli učeni, zjeví vše, co je nezbytné pro pokrok duše.“¹ Přizvat Ducha Svatého, aby

Přizvat Ducha Svatého, aby byl tím pravým učitelem, je hlavním účelem všech Pánových vzorů týkajících se učení se.

UČENÍ SE VÍROU VYŽADUJE SRDCE I OCHOTNOU MYSL.

byl *tím pravým* učitelem, je hlavním účelem všech Pánových vzorů týkajících se studia a výuky.

Student, který používá mravní svobodu jednání a jedná v souladu se správnými zásadami, otevírá srdce Duchu Svatému – a tím přivolává Jeho učení, svědčící moc a potvrzující svědectví. Učení se s vírou a skrze víru vyžaduje duchovní, duševní a tělesné úsilí, a ne jen pasivní přijímání. Upřímností a důsledností našeho jednání, které je inspirováno vírou, dáváme Nebeskému Otci a Jeho Synu Ježíši Kristu najevo svou ochotu se učit a přijímat pokyny od Ducha Svatého.

Zamyslete se nad tím, jak misionáři pomáhají zájemcům učit se skrze víru. Uzavírání a dodržování duchovních závazků, jakými jsou například studium Knihy Mormonovy a modlitba ohledně ní, dodržování příkázání či chození na církevní shromáždění, vyžaduje, aby zájemce používal víru a jednal. Tato zásada se rovněž týká všech členů – včetně rodičů, učitelů a vedoucích.

Výuka, nabádání a vysvětlování – jakkoli je toto vše důležité – nemůže zájemci, dítěti, studentovi či členovi nikdy přinést svědectví o pravdivosti znovuzřízeného evangelia. Jedině tehdy, když jejich víra vyvolá určité jednání a otevře cestu k srdci, může Duch Svatý doručit potvrzující svědectví. Misionáři, rodiče, učitelé i vedoucí se očividně musí naučit učit mocí Ducha. Stejně důležitá je však jejich zodpovědnost pomoci druhým v tom, aby se sami učili vírou.

Učení, které popisují, sahá daleko za hranice pouhého rozumového pochopení a schopnosti uchovat si a vybavit určité informace. Typ učení se, o němž mluvím, způsobuje, že se probudíme k Bohu (viz Alma 5:7), odložíme přirozeného člověka (viz Mosiáš 3:19), v srdci se změníme (viz Mosiáš 5:2) a obrátíme se k Pánu a nikdy neodpadneme (viz Alma 23:6). Učení se vírou vyžaduje srdce i ochotnou mysl (viz NaS 64:34) a je výsledkem procesu, při němž Duch Svatý přináší moc slova Božího k srdci i do srdce. Schopnost učit se

vírou nemůže učitel předat studentovi, nebo misionář zájemci, pomocí přednášky, ukázky nebo empirického cvičení; místo toho musí student používat víru a jednat tak, aby tuto znalost dokázal získat sám pro sebe.

Vzor pro studium a výuku

1. Připravte se něčemu naučit.

Je dobře, pokud chodíte do třídy Nedělní školy a nasloucháte učiteli, který prezentuje určité téma. Ale pokud jste vynaložili úsilí a připravili se, pokud přemýšlíte o tom, k čemu vás učitel vyzval, abyste si před lekcí přečetli, abyste přemítali a abyste se modlili, můžete zakusit mocné vyli-tí Ducha a vaším učitelem se stane Duch Svatý. Připravenost přivolává zjevení.

2. Komunikujte s druhými, abyste se vzdělávali. Chtěl bych vás upozornit na tento verš: „Určete si mezi sebou učitele, a necht' všichni nejsou mluvčími najednou; ale necht' jeden mluví v jednu chvíli a necht' všichni naslouchají slovům jeho, aby, až všichni promluví, všichni mohli

býti vzdělávání ode všech a aby každý muž mohl míti stejnou výsadu.“ (NaS 88:122.)

Toto je jeden z Pánových mocných vzorů pro studium a výuku. Dovolte mi nabídnout ještě jinou možnost, jak nahlížet na slova „Určete si mezi sebou učitele“. Kdo je učitelem? Duch Svátý. Co když to znamená, že pokud si přejete, aby byl učitelem Duch Svátý, pak „necht všichni [nemluví] najednou; ale necht jeden mluví v jednu chvíli a necht všichni naslouchají slovům jeho, aby, až všichni promluví, všichni mohli být vzdělávání ode všech“? Tím jediným, kdo může toto vzdělání zajistit, je Duch Svátý.

Komunikace s druhými za účelem vzdělávání přivolává zjevení. V současné době se v Církvi učíme a uplatňujeme duchovně citlivější,

důslednější a náročnější vzory týkající se studia a výuky. Budeme vždy dělat to, co jsme dělali vždy, a dosahovat týchž výsledků, kterých jsme dosahovali vždy, nebo budeme činit pokání a budeme čím dál více studovat, měnit se a vyučovat po způsobu Páně?

3. Vybízejte k jednání. Tohoto cíle pomůže dosáhnout jedna jednoduchá otázka. Co na základě toho, čemu jste se naučili, uděláte? Jednání na základě zjevení přivolává více zjevení.

Modlím se o to, abychom drželi krok s Pánovým urychlováním a abychom nedělali jen to, co jsme dělali vždy, a tak, jak jsme to dělali vždy.

Vydávám svědectví o tom, že Pán Ježíš Kristus je skutečný. Svědčím o tom, že On žije. Je vzkříšen. Stojí v čele této Církve a řídí její záležitosti. Naléhavě žádá každého z nás, abychom drželi krok s Jeho urychlováním a řídili se vzorem, který stanovil proto, abychom mohli růst a učit se. ■

Z proslovu proneseného na semináři pro nové presidenty misí 25. června 2014.

POZNÁMKA

1. James E. Talmage, *Articles of Faith*, 12th ed. (1924), 162.

**PŘIPRAVENOST
PŘIVOLÁVÁ ZJEVENÍ.**

5

MOŽNOSTÍ, JAK SE UČIT Z GENERÁLNÍ KONFERENCE

GENERÁLNÍ KONFERENCE JE ÚŽASNOU PŘÍLEŽITOSTÍ spojit se se členy Církve po celém světě, naslouchat vedoucím Církve a obdržet pokyny od Pána. Sledování, poslouchání a studování poselství z generální konference vám do života přinese Ducha a pomůže vám posilovat svědectví. Je to pro vás příležitost obdržet osobní zjevení a jednat podle něj.

Níže je uvedeno pět možností, jak se můžete díky generální konferenci něčemu naučit.

DETAIL Z OBRAZU KRISTUS A BOHATÝ MLADÝ KNIŽE, HEINRICH HOFMANN

1 PŘED GENERÁLNÍ KONFERENCÍ SI SEPIŠTE OTÁZKY

Věnujte čas tomu, abyste si před začátkem generální konference sepsali otázky, a poté věnujte pozornost odpovědím, které k vám budou během konference přicházet. Když se konference zúčastníte a budete naslouchat Duchu, vaše modlitby a otázky mohou být zodpovězeny.

2 SNAŽTE SE NĚČEMU NAUČIT O KRISTU

Proroci svědčí a učí o Spasiteli. (Viz Skutkové 10:43.) Až budete naslouchat konferenčním poselstvím, můžete přemýšlet o tom, čemu vás řečníci učí o Ježíši Kristu. Také byste si mohli to, co se dozvídáte, zapisovat.

Vy sami máte schopnost obdržet zjevení a bez obav podle něj jednat.

President Henry B. Eyring, „Pán vede svou Církev“, generální konference, říjen 2017

3 VĚNUJTE POZORNOST URČITÝM TÉMATŮM

Po sledování částí generální konference si můžete všimnout toho, že jste zaslechli určité téma, které bylo zmíněno vícekrát. Určité vzory, kterých si všimnete, mohou být jednou z možností, jak vám Duch pomůže rozpoznat něco, čemu se potřebujete naučit.

4 VŠÍMEJTE SI ODKAZŮ NA KNIHU MORMONOVU

Hodně se toho můžete naučit i tím, když budete věnovat pozornost tomu, na která písmena se vedoucí Církev odkazují – zvláště pokud jde o Knihu Mormonovu, která je „závěrným kamenem našeho náboženství“ (úvod ke Knize Mormonově). Sledujte, kolikrát je Kniha Mormonova na generální konferenci zmíněna. Budete překvapeni, co zjistíte!

5 BUĎTE MOTIVOVÁNI A INSPIROVÁNI JEDNAT

Zapísejte si slova a citáty, které vás inspirují nebo vybízejí k nějakému jednání. To vám může pomoci uplatňovat v praxi to, čemu se učíte – a pomůže vám to později si vzpomenout na své myšlenky, když to budete potřebovat! ■

Učení se s vírou a skrze víru vyžaduje duchovní, duševní a tělesné úsilí, a ne jen pasivní přijímání.

Starší David A. Bednar, „Učení se po způsobu Páně“, strana 50 v tomto vydání

UČENÍ DUCHEM SVATÝM

Tito mladí se připravili před generální konferencí, aby je mohl učít Duch. Přečtěte si, čemu se na poslední konferenci naučili a co díky tomu dělají jinak.

Inspirované pokyny

Generální konference mě inspirovala. Když jsem poslouchala, jak nás naši vedoucí učí, abychom sloužili druhým, důvěřovali Kristu a drželi se pevně železné tyče, pociťovala jsem Ducha Svatého, který mi dosvědčoval, že toto evangelium je pravdivé a že dodržováním přikázání a následováním slova Božího můžeme získat věčný život. Dala jsem si za cíl, že budu více sloužit tam, kde bydlím, a že budu posilovat svědeckví tím, že se budu každý den modlit a studovat písma. Víím, že jsem dcera Nebeského Otce. On žije a miluje mě neustále a vždy.

Madelyn B., 16 let, Delaware, USA

O ní: nejstarší ze tří sourozenců; věnuje se přespolnímu běhu; ráda čte a zpívá; má ráda španělštinu a doufá, že bude jednou vyučovat angličtinu jako cizí jazyk

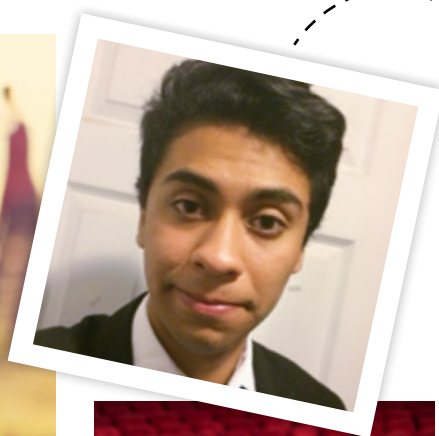
Odpovědi na otázky

Před generální konferencí jsem měl dvě otázky: 1) Jak si mohu udržet správný postoj a pomoci kamarádům, když se nerozhodují správně? a 2) jak jim mohu svědčit o Církvi, aniž by si ze mě dělali legraci? Během konference mi Duch dosvědčoval, že nejsem sám. Teď víím, že když budu celým srdcem studovat písma, získám na otázky ohledně svých kamarádů odpovědi. Víím, že Otec naslouchá mým modlitbám, a budu se snažit být každý den lepším člověkem.

Isaak R., 13 let, Pichincha, Ekvádor

O něm: jediné dítě; rád hraje na piano, bruslí, hraje fotbal, věnuje se judu, plave, zpívá a vyrábí cukrovinky; chce se stát lékařem; jeho oblíbená barva je zelená

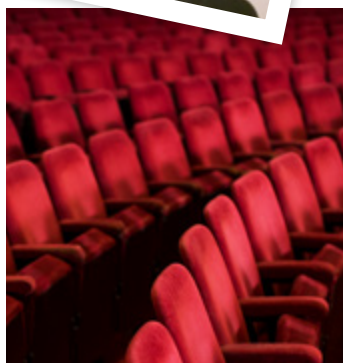

Výzva k růstu

Generální konference posílila mou touhu kráčet po cestě evangelia Ježíše Krista. Pomohla mi poznat a pochopit, že toto je pravá Církev, která nám přináší světlo a štěstí. Pocítil jsem, že mě Duch vybízí, abych se každý den rozvíjel a abych četl Knihu Mormonovu a získal o evangeliu silné svědectví. Jsem přesvědčen, že Nebeský Otec si přál, abych těmto inspirovaným poselstvím naslouchal.

Vicente A., 16 let, Metropolitní region, Chile

O něm: nejstarší ze čtyř sourozenců; rád hraje videohry, poslouchá hudbu a hraje fotbal; hraje divadlo; chce sloužit na misi

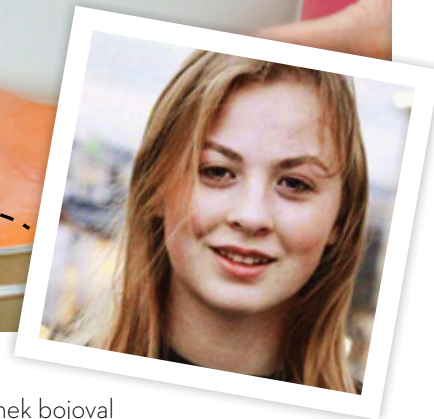

Připraven učít se

Při generální konferenci jsem silně pociťoval Ducha. Od té doby, co jsem si začal sepisovat otázky a připravovat se na konferenci duchovně, pro mě začala mít úplně nový význam a z každého proslovu se toho učím mnohem víc. Jsem vděčný za proroka a apoštoly a vím, že Nebeský Otec je poslal, aby nás v našem životě vedli!

Ben H., 17 let, Kentucky, USA

O něm: má rád sport; hraje za školu basketbal a tenis; rád lyžuje, jezdí na snowboardu, cestuje a chodí na výlety

Hledání světla

Předminulý rok byl pro mě náročný. Tatínek bojoval s rakovinou a v mém městě došlo k teroristickým útokům. Trpěla jsem úzkostlivostí a ptala jsem se sama sebe, jak vůbec mohu pociťovat pokoj, když se strachuji o své duchovní i fyzické bezpečí. Z generální konference jsem si odnesla, že když budeme žít ctnostně, když budeme naplňovat srdce vírou a udržovat si věčný náhled, získáme pocit pokoje. Inspirovala mě k tomu, abych se v obtížných chvílích obracela na Krista, místo abych se spoléhala na své poznání. Víím, že když budu usilovat o Kristovo jasné světlo, dokážu překonat vlivy temnoty.

Olivia H., 17 let, Belgie

O ní: plavkyně; ráda slouží, mimo jiné jako dobrovolnice ve vývařovně polévek pro chudé, v pěstounském domově a v programu pro speciální vzdělávání ve své škole

„MLADÝM ČLENŮM
CÍRKVE

SLIBUJI, ŽE POKUD BUDETE NASLOUCHAT

[GENERÁLNÍ KONFERENCI],
TAK POCÍTÍTE, JAK VE VÁS
SÍLÍ DUCH. PÁN VÁM ŘEKNE,
CO SI PŘEJE, ABYSTE SE
SVÝM ŽIVOTEM DĚLALI.“

Starší Robert D. Hales (1932-2017)
z Kvora Dvanácti apoštolů,
„Generální konference – posilování víry a svědectví“,
generální konference – říjen 2013

Fakta O GENERÁLNÍ KONFERENCI

Varhany v Konferenčním centru mají

7 667

píšťal – ale pouze 170 píšťal je vidět z hlediště

President Russell M. Nelson během svých 34 let v povolání generální autority již na generálních konferencích pronesl

84

proslovů

Generální konferenci sledují lidé

221

v zemích a teritoriích

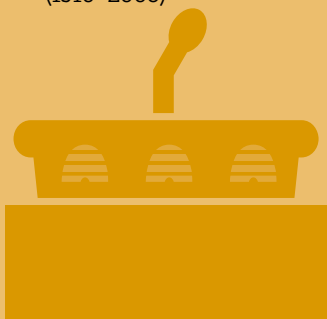
Proslovy se překládají do

94

jazyků

Dřevo, z něhož je vyroben řečnický pult v Konferenčním centru, pochází ze starého ořešáku ze zahrady **PRESIDENTA GORDONA B. HINCKLEYHO** (1910–2008)

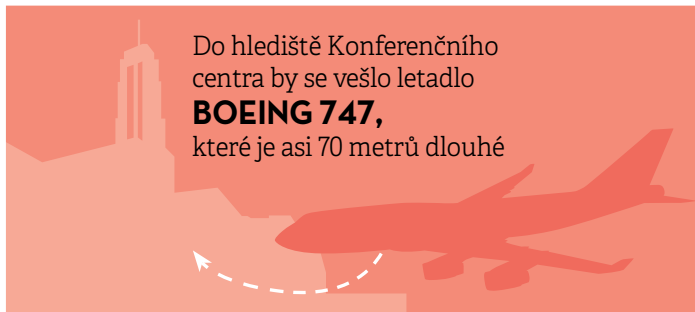

Pět zasedání v Konferenčním centru, které se nachází v Salt Lake City v Utahu (USA), se účastní více než

100 000

lidí

Do hlediště Konferenčního centra by se vešlo letadlo **BOEING 747**, které je asi 70 metrů dlouhé

Na každé konferenci je proneseno kolem

35

proslovů

VÝZNAMNÁ OZNÁMENÍ USKUTEČNĚNÁ BĚHEM GENERÁLNÍ KONFERENCE:

ZÁŘÍ 1995:

„Rodina – prohlášení světu“

DUBEN 1998:

Výstavba menších chrámů

DUBEN 2001:

Založení Stálého vzdělávacího fondu

ŘÍJEN 2012:

Snížení věkové hranice pro misionáře

DUBEN 2018:

Domácí a navštěvující učení nahrazeno pastýřskou službou

„Jak mohu do svého domova přizvat Ducha, když se tam někdo pře a hádá?“

BUĎTE MÍROTVORCI

„Když nejsme schopni změnit chování druhých, zaměřme se na to, abychom správně ovládali alespoň sami sebe. ...

Namísto hádek a napětí mezi členy rodiny je naším úkolem posilovat se navzájem, naslouchat si a rozmlouvat spolu.“

Starší Marvin J. Ashton (1915–1994) z Kvora Dvanácti apoštolů, „No Time for Contention“, generální konference, duben 1978.

Omluvte se

Zjistil jsem, že když se s někým nepohodnu, pokoj mezi nás pomůže vrátit omluva a připuštění toho, že jste se mylili, i když si myslíte nebo víte, že máte pravdu. Pak odejděte, nic neříkejte, změňte téma nebo najděte něco, na čem se shodnete. Duch se za chvíli vrátí.

Dylan M., 15 let, Kalifornie, USA

Prostě je mějte rádi

Zjistil jsem, že když členům naší rodiny dávám najevo čistou lásku, přivolává to do našeho domova Ducha. Prorok mluvil o lásce jako o katalyzátoru, který způsobuje změnu, a o balzámu, který přináší uzdravení duši. Duch lásky vnáší do domova bezpečí a pokoj.

Joseph C., 18 let, Arizona, USA

Promluvte si s rodinou

Pokud členové vaší rodiny nejsou členy Církve, řekněte jim, jak špatně se cítíte, když se hádají, a požádejte je, aby se polepšili. Pokud to nezabere, pomodlete se a zkuste to znovu. Pokud jsou členy Církve, připomeňte jim, že jsou děti Boží a že by se měli hádkám vyhýbat.

Carolina S., 19 let, Goiás, Brazílie

Modlete se o Ducha

Pokud jste u toho, když se někdo z rodiny hádá, je obtížné pocítit přítomnost Ducha, ale to neznamená, že ho nebudete schopni pocítit, pokud jste toho hodni. Pomodlete se v duchu o to, abyste ve větší míře pocítili Ducha Páně, a věnujte více pozornosti nabádáním, která obdržíte. Nebeský Otec vám může pomoci pocítit pokoj a poznat, jak nejlépe můžete tento pokoj vnést do svého domova.

Katie G., 17 let, Utah, USA

Snažte se najít kompromis

Promluvte si s rodinou o tom, jak problém vyřešit způsobem, který by byl ku prospěchu všem, nebo se podělte o verše z písem nebo si zazpívejte náboženskou píseň. Také můžete požádat Nebeského Otce, aby vám problém pomohl vyřešit. Takto se všichni zklidní a budou schopni problém řešit, aniž by bylo zapotřebí křiku nebo násilí. Svatý Duch vás jistě všechny naplní pokojem a všem dá touhu už se znovu nepřít.

Luis F., 14 let, Playa del Carmen, Mexiko

Cílem odpovědí je poskytnout pomoc a určitý náhled na věc; odpovědi nejsou oficiálním prohlášením církevní nauky.

Je svědectví něco více než jen pocity?

Svědectví je to, o čem mluvil Spasitel, když řekl Petrovi: „Tělo a krev nezjevilo tobě, ale Otec můj, kterýž jest v nebesích.“ (Matouš 16:17.) Je to poznání od Boha zjevené prostřednictvím Ducha Svatého.

Duch Svatý hovoří hlasem, který spíše pociťujeme než slyšíme, avšak tento hlas přichází „v mysli tvé a v srdci tvém“ (NaS 8:2; zvýraznění přidáno) – skrze myšlenky i skrze pocity.

Prorok Joseph Smith popsal ducha zjevení jako pocit, kdy „se do vás vlévá čistá inteligence, [a] mohou vás náhle napadat myšlenky“. (Učení presidentů Církve: Joseph Smith [2008], 130.)

Když obrátíme mysl a srdce – myšlenky, pocity a touhy – k Bohu, může k nám promlouvat v mysli a v srdci prostřednictvím tichého a jemného hlasu Ducha Svatého. Když promlouvá k našemu duchu, zdá se, že k nám proudí určité pocity a myšlenky. Toto je to svědectví, které nám dává.

Co si myslíš ty?

„Jak si mohu najít přátele s dobrými měřítky?“

Svou odpověď, a pokud chcete, také svou fotografii ve vysokém rozlišení, zašlete do 15. listopadu 2018 prostřednictvím stránek liahona.lds.org (klikněte na „Submit an Article“).

Odpovědi mohou být zkráceny nebo pro lepší srozumitelnost upraveny.

Cesty, které vás připraví na budoucnost

Leah Bartonová
Církevní časopisy

Myslím, že žádná 14letá dívka nesní o tom, jak bude v zaprášené stodole zrezivělou lopatou čistit zapáchající koňské boxy. Ale přesně to jsem každý den po škole dělala, dokud jsem neměla věk na to, abych si našla jinou práci.

Toto pro mě zcela určitě nebylo ideální místo, kde bych chtěla během střední školy pracovat, ale tehdy jsem si uvědomovala, že pokud chci mít někdy práci, kterou budu mít opravdu ráda – práci, jejíž součástí nebude uklízení po zvířatech – musím jít na vysokou školu. A abych mohla na vysokou školu, potřebovala jsem peníze. Věděla jsem, že vzdělání je pro mě tím pravým krokem na cestě k (doufejme) uspokojující profesní dráze.

Dobré je na tom to, že cesta, pro kterou jsem se rozhodla, je jen jedna z několika, které vám mohou pomoci naučit se pracovat a zaopatřit vlastní potřeby. Tomuto se říká stát se časně i duchovně soběstačnými. Poté, co zvážíte své možnosti, se snažte vybrat si cestu, která pro vás bude podle vašeho názoru tou nejlepší přípravou.

Níže jsou uvedeny příběhy lidí, kteří byli před pár lety v téměř věku jako vy. Když se budete řídit příkladem těchto mladých dospělých, budete moci najít vlastní cestu k úspěšnému dosažení soběstačnosti.

ZVAŽTE, CO LIDÉ KOLEM VÁS POTŘEBUJÍ

Oudom Piseth, Kambodža

Abych dosáhl svých cílů, říkám si, že pilně pracovat je sice velmi důležité, ale jiná věc je vynikat tím, že budete pracovat chytře. Poté, co jsem sloužil na misi v Anglii, jsem se vrátil do Kambodži a rozhlížel se na trhu práce. Posuzoval jsem délku kvalifikace nutnou k získání různých zaměstnání a náklady na absolvování příslušné průpravy.

Zjistil jsem, že získat kvalifikaci pro obchodníka s oblečením sice netrvá dlouho, ale je to náročné, a ne moc lidí se tomu věnuje. Spatřil jsem v tom dobrou příležitost a rozhodl se, že se do toho pustím. Školicí program jsem nyní absolvoval a pracuji jako obchodník pro společnost s oblečením.

Najít tu správnou profesní dráhu může být těžké, ale mám Spasitele, který mi pomáhá a pozvedá mě.

At' již jdete na vysokou školu, hledáte zaměstnání, nebo se učíte řemeslu, pěstujete charakterový rys, který je nezbytný pro budování království Božího.

VYUŽÍVEJTE VZDĚLÁNÍ K TOMU, ABY SE VÁM OTEVŘELY DVEŘE

Iolanda Teixeira, Kapverdské ostrovy, Afrika

Maminka mě vždy povzbuzovala těmito slovy: „Vzdělání je klíčem k úspěchu.“ Chtěl jsem lepší budoucnost pro sebe, a zvláště pro svou rodinu, a abych toho dosáhl, potřeboval jsem se dál vzdělávat. V té době jsem na vysokou školu neměl peníze, a tak jsem zažádal o stipendium, abych na jedné škole mohl studovat počítačové systémy.

Během studií jsem čelil různým těžkostem, ale to mi nezabránilo v tom, abych studoval dál a snažil se myslet na lepší dny. Hodně mi pomáhala modlitba; vždy se snažím hledat rady u Pána. Vždy jsem se studiu plně věnoval a dnes se plně věnuji své práci a snažím se odvádět co nejlepší výsledky jako počítačový technik a asistent marketingového oddělení.

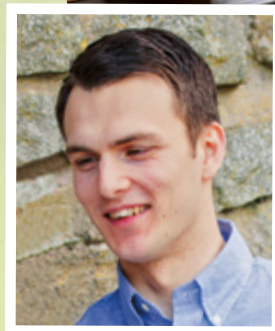
NA BUDOUCNOSTI, KTEROU SI PŘEJETE MÍT, PRACUJTE JIŽ TEĎ

Ann-Sophie a Lawrence Cavinovi, Skotsko, Velká Británie

Ann-Sophie: Vždy jsem chtěla studovat na univerzitě, ale plány ohledně toho, co studovat, se během let mého dospívání často měnily. Po střední škole jsem šest měsíců pracovala jako dobrovolnice v nemocnici. Od té doby se mi zalíbila myšlenka, že bych pracovala jako zdravotní sestra, ale nemyslela jsem si, že bych to byla schopná dělat.

Ve třídě pro podporu soběstačnosti v mém sboru jsme byli požádáni, abychom si vybrali práci, které bychom se chtěli věnovat, i když pro ni možná nemáme kvalifikaci. Modlila jsem se ohledně toho, co mám dělat, a na mysl mi neustále přicházela práce zdravotní sestry. Rozhodla jsem se řídit nabádáním od Pána.

Cesta k dosažení tohoto cíle nebyla snadná. Na začátku jsem si zjistila informace o programu zdravotnické péče a co by pro mě studium obnášelo. Mluvila jsem s lidmi, kteří se vydali toutéž cestou. Když jsem se poprvé přihlásila do programu zdravotnické péče, dostala jsem se na pořadník. Ale nevzdala jsem se; přihlásila jsem se znovu, a nakonec mě přijali. Někdy musíte být trpěliví a důvěřovat Pánu, protože s vámi má své záměry.

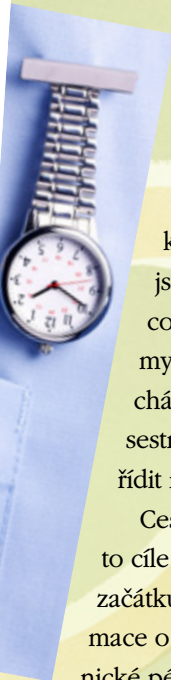

Lawrence: Když jsem byl mladší, dal jsem si za cíl snažit se vždy co nejlépe, ať již jsem studoval jakýkoli předmět nebo ať již jsem měl jakoukoli práci. Vždy jsem se snažil učit a pracovat na sobě, abych měl ty nejlepší vyhlídky na úspěch.

V současnosti pracuji jako manažer pro jednu společnost s oblečením, ale chtěl bych se stát policistou. Ve Skotsku platí, že než si můžete podat přihlášku k policii, musíte v této zemi žít nepřetržitě tři roky. Vzhledem k tomu, že jsem byl dva roky na misi mimo území Skotska, musím ještě několik měsíců počkat.

I když je toto velká překážka, nevzdávám to. Mám dobrou práci, abych zaopatřil rodinu, a pracuji ze všech sil, abych měl dobré reference pro budoucí zaměstnání.

Podobně jako tito mladí dospělí i vy zjistíte, že k tomu, abyste se

OBJEVTE SVOU VLASTNÍ CESTU

1.

POZNEJTE SAMI SEBE

V čem jste dobří? Co rádi děláte? Odpovědi na tyto otázky vám mohou pomoci rozpoznat potenciální profesní dráhu, jež bude odpovídat dovednostem, zájmům a talentům, které již máte.

TIP: Zvažte možnost požádat rodiče, své učitele a přátele, aby vám řekli, jaké talenty podle jejich názoru máte. To, co vám řeknou, vás možná překvapí!

2.

POZNEJTE SVĚT KOLEM SEBE

O jaké pracovní pozice v oblasti, kde žijete, je zájem? Které společnosti nabírají nové zaměstnance? Je moudré vybrat si profesní dráhu v takovém oboru, který se rozvíjí a který bude mít pravděpodobně perspektivu i v budoucnu.

TIP: Vysoké školy, univerzity nebo učiliště mají často informace o tom, o které dovednosti a znalosti je zájem a která odvětví průmyslu jsou na vzestupu.

3.

ZJISTĚTE, JAKÝ DALŠÍ KROK MUSÍTE UDĚLAT

Jakou kvalifikaci musíte získat, abyste získali práci, kterou chcete? Kde získáte potřebné školení a vzdělání? Jak ho budete financovat? Abyste mohli dosáhnout dlouhodobého cíle týkajícího se profesní dráhy, je potřeba vědět, jaké kroky k tomu směřují.

TIP: Zvažte možnost promluvit si s někým, kdo již pracuje v oboru, který vás zajímá. Zeptejte se jich na jejich zkušenosti. Většinou vám rádi poskytnou rady a doporučení.

dokázali postarat o sebe a o svou budoucí rodinu, mohou vést různé cesty. Když budete mít tento cíl, můžete si vytvořit plán k dosažení úspěchu. Starší Dieter F. Uchtdorf z Kvora Dvanácti apoštolů učil: „Dělejme to nejlepší, co dokážeme, a pěstujme si pověst dosahování znamenitosti ve všem, co děláme. Zapojme mysl a tělo do této úžasné příležitosti pustit se do díla, které každý nový den nabízí.“ („Dvě zásady pro jakoukoli ekonomiku“, generální konference, říjen 2009.) Když se nyní budete soustřeďovat na to, abyste se učili a pracovali, vytvoříte si návyky, které vám pomohou mít větší sebedůvěru ohledně budoucnosti. ■

Poznámka redakce: Zvažte možnost požádat svého biskupa, aby vás představil odborníkům kůlu pro podporu soběstačnosti. Ti vám mohou pomoci objevit různé možnosti týkající se vašeho budoucího vzdělání a práce.

Rozdávání Boží lásky

Allie B., 12 let, Kentucky, USA

Nedávno jsme se s rodinou přestěhovali do Kentucky. Byla jsem nešťastná, protože jsem opouštěla všechny své kamarády a ostatní příbuzné. Stát Kentucky se velmi lišil od toho, na co jsem byla zvyklá. Když jsme poprvé přišli na shromáždění, viděla jsem, že tam není mnoho lidí. Když jsem si uvědomila, jak malá je to odbočka, rozhodla jsem se, že místo toho, abych o ní smýšlela špatně, s tím něco udělám.

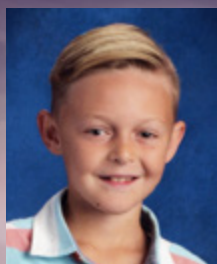
Dalšího dne jsme šly s maminkou do obchodu. Při odchodu z domu jsem popadla hromádku kartiček na rozdávání. Když jsme přišly do obchodu, vzala jsem si čokoládovou tyčinku a šla jsem k pokladně. Paní pokladní tyčinku namarkovala a podala mi ji. Já jsem jí podala tyčinku zpátky. Zatvářila se zmateně a namítla: „Vždyť sis ji zaplatila.“

Odpověděla jsem: „Já vím, ale to je dárek pro vás.“ Pak jsem k tyčince přidala kartičku na rozdávání. Usmála se na mě a poděkovala mi. Podívala se na zadní stranu kartičky, kam jsem napsala: „Každý člověk je dítě Boží.“ Odcházela jsem s radostí; věděla jsem, že i kdyby se nestala členkou Církve, udělala jsem něco dobrého.

Během dne jsem si uvědomila, že zbytek kartiček na rozdávání jsem zapomněla u pokladny! Když jsme šly příště do obchodu, šla jsem se zeptat, jestli tam kartičky ještě jsou. Pak jsem ale uviděla něco, kvůli čemu jsem zůstala nehnutě stát. Asi u pěti pokladen byly kartičky na rozdávání, na kterých bylo napsáno: „Každý člověk je dítě Boží.“ Paní pokladní kartičky sama rozdala! Měla jsem velkou radost z toho, co jsem udělala. ■

Modlitba v kaňonu

Carsen K., 11 let, Utah, USA

Vloni jsem šel s tatínkem a s bratrem na výlet. Vydali jsme se hluboko do kaňonu. Po chvíli jsme začali zkoumat jednu postranní pěšinu. Objevili jsme veliké jeskyně a úžasné vyhlídky. Šplhali jsme výš a výš přes sypké kamení a prudké kopce.

Zanedlouho jsme zabloudili. Nevěděli jsme, kudy se dostaneme na dno kaňonu. Uvázli jsme v hustém křoví a neviděli jsme ani vrchol, ani dno kaňonu. Začal jsem být opravdu otrávený. Nevěděl jsem, kudy jít, a nevěděl to ani tatínek!

Začalo se stmívat, ochladilo se a my jsme neměli

naději, že se z kaňonu dostaneme. Věděl jsem, že Nebeský Otec ví, kudy máme jít.

Řekl jsem: „Jestli se odsud chceme dostat, musíme se pomodlit!“ Všichni tři jsme tedy poklekli a v modlitbě jsme Nebeského Otce poprosili, aby nás z kaňonu vyvedl.

Vydali jsme se na cestu a já jsem přitom pocítil, že až uvidím rovný vysoký strom, mám zabočit doleva. Když jsem zatočil doleva, uviděl jsem naše auto. Věděl jsem, že nám Nebeský Otec pomohl dostat se z kaňonu ven. Nebeský Otec nám odpověděl na modlitbu, a my jsme se bezpečně dostali ven – právě když zapadalo slunce.

Jsem velmi vděčný za moc modlitby a za to, že nám Nebeský Otec naslouchá. ■

Jasně záříme v České republice

Zkompilovala Sharon Goodrichová, církevní časopisy

Jsme děti z Primárek v České republice. Přečtěte si, jak jasně ve své zemi záříme.

Jednou jsem ztratil svou oblíbenou rukavici. Byl jsem moc smutný. Maminka se se mnou modlila, ale nenašli jsme ji. Snažil jsem se mít víru. Za týden našel můj mladší bratr mou rukavici na ulici! Bůh odpovídá na naše modlitby. Mám Ho moc rád a vím, že žije.

Andrew W., 9 let

Ve škole mám kamarády, kteří nejsou členy Církve, ale i přesto berou ohled na má měřítka. Jednou jsem řekla, že bychom se měli pomodlit, a oni souhlasili. Byla jsem moc šťastná.

Ivana A., 11 let

Jednou jsme šli s kamarády dolů po schodech. Když jsme přišli k výtahu, měla jsem nepříjemný pocit, a tak jsem kamarádům navrhl, abychom výtahem nejezdili. Rozhodli se však, že pojedou. Já jsem šla po schodech. Když jsem přišla dolů, kamarádi

tam nebyli. Výtah cestou uvázl! Nějakou dobu trvalo, než se dostali ven. Byla jsem šťastná, že se nestalo nic vážného. Také jsem měla dobrý pocit z toho, že jsem následovala Ducha Svatého.

Amálie N., 10 let

Na pláži se začala zatahovat obloha. Vítr fučel a dělal obrovské vlny. Hřmělo, blýskalo se a padaly kroupy. Všichni se utíkali schovat. Bouřka nám neublížila. Cestou domů jsme viděli tři duhy. Víme, že Bůh nám pomohl a ochránil nás.

Jakub B., 10 let

Ve škole mám kamarádku, se kterou se nikdo jiný nechce přátelit. Ostatní děti jí začaly říkat nepěkné věci, kvůli kterým

se cítila ošklivá. Řekla jsem o tom naší paní učitelce a kamarádku jsem pozvala, aby si hrála se mnou. Kamarádku to moc potěšilo!

Ludmila V., 8 let

Zlobil jsem se na maminku, protože jsem se nechtěl jít koupat a spát. Druhý den jsem byl kvůli svému špatnému rozhodnutí smutný. Maminka řekla, že se můžeme pomodlit a požádat Nebeského Otce, aby nám odpustil. Klekli jsme si a pomodlili jsme se. Cítil jsem se lépe. Naučil jsem se, že můžeme činit pokání a díky Ježíši Kristu nám může být odpuštěno.

Samuel H., 5 let

Na shromáždění jsem vydala svědectví. Vyžadovalo to odvahu! Od té doby pociťuji Ducha.

Eliška K., 11 let

Když onemocnělo mé morče, modlila jsem se za něj. Jsem vděčná Nebeskému Otci za to, že nám pomohl.

Aneta P., 10 let

POŠLETE NÁM HVĚZDIČKU!

Se sběrem hvězdiček pomalu končíme. Pokud jste nám ještě žádnou neposlali, pospěšte si a pošlete nám fotografii své hvězdičky s vaším příběhem, vaší fotografií a svolením jednoho z rodičů na adresu liahona@ldschurch.org.

„Vydávám o Něm svědectví, o Vykupiteli světa a Pánovi nás všech.
On je Jednorozený Syn živého Boha.“

Starší Jeffrey R. Holland
Kvorum Dvanácti apoštolů

„*Miracles of the Restoration*“, Ensign, Nov. 1994, 34.

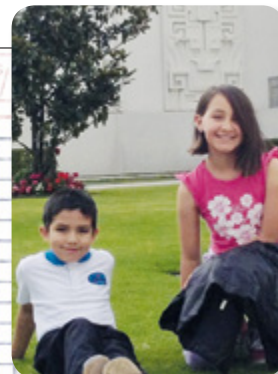

Naše stránka

Když chodím na shromáždění, pociťuji Ducha Božího a lásku, kterou k Němu a ke svému Spasiteli Ježíši Kristu mám. Mám svého Vykupitele moc ráda.

Ayana B., 7 let, Francie

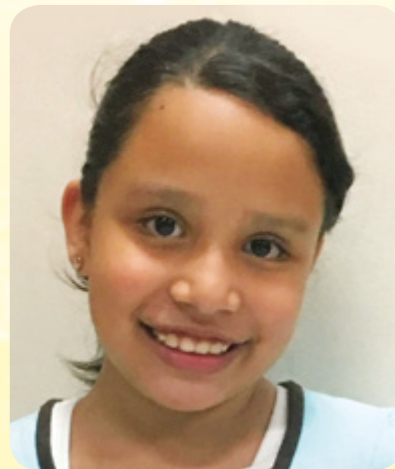

Moc rád chodím s naší rodinou k chrámu. Je to nádherné místo, kam budu moct jít, až mi bude 12. Je to dům Páně.

Aldo C., 10 let, Mexiko

„Presidente Monson a jeho rádci“
Omar A., 9 let, Peru

Ráda se dělím o evangelium s kamarády ve škole, obzvlášť s jedním chlapcem, který má potíže s mluvením, psaním a čtením. Ježíš Kristus nás učil, že o evangelium se můžeme dělit i tím, že pomáháme a sloužíme druhým. Vždy, když nám paní učitelka zadá nějaký domácí úkol, jsem ochotná tomuto chlapci pomoci. Moc ráda sloužím druhým, protože mi to pomáhá pociťovat lásku Nebeského Otce.

Allison M., 10 let, Salvador

Naděje v Holandsku

Megan Armknechtová

Podle skutečné události

Grace je patnáctiletá dívka, která žije v Holandsku během druhé světové války. Válka zuří už dlouho. Lidé v Holandsku trpí hladu a doufají, že válka již brzy skončí.

Poslední rok druhé světové války byl pro Holandsko zcela nejhorší. Nacisté je připravili naprosto o všechno. Grace nemohla chodit do školy. Neměli uhlí, aby si doma zatopili. Grace a její rodina museli jíst tulipánové cibule, aby nezemřeli hladu. Chutnaly *hrozně*! Nejhorší bylo to, že tatínek byl stále válečným zajatcem.

Ale svítala naděje. Lidé říkali, že nacisté válku prohrávají. A v květnu roku 1945 nacisté kapitulovali. Holandsko bylo konečně zase svobodné! Lidé oslavovali v ulicích. Grace už zase mohla chodit do školy. Už se nemusela bát vojáků.

Nejlepší bylo, když jednoho dne přišla Grace s bratry ze školy a uviděli, že před jejich domem vlaje holandská vlajka. Věděli, že to může znamenat jen jediné.

„Tatínek se vrátil!“ vykřikl Heber.

Grace s bratry vběhla do domu. Rozpráhla paže a tatínka pevně objala. On ji k sobě také pevně přitiskl. Bylo nádherné mít tatínka zase doma.

Brzy poté dorazily do Holandska zásilky s potravinami, oblečením a léky. Vedoucí Církve v Salt Lake

City poslali mnoho zásob, aby lidem po válce pomohli. Grace dostala dokonce nové šaty! Pět let nosila jedny šaty, tak byla moc ráda, že má nové.

Poprvé za dobu několika let měla Grace dostatek jídla. Předsednictvo misie se spolu s holandskou vládou rozhodlo zahájit projekt pěstování brambor, aby lidé získali více jídla. Členové Církve zasadili na okolních polích mnoho brambor. Na podzim budou mít k jídlu

tisíce brambor.

„Podívej se!“ řekla Grace tatínkovi a ukázala na klíčící brambor. „Už nikdy nebudeme mít hlad!“

Tatínek přitakal, ale neusmál se. Řekl: „Mluvil jsem s prezidentem Zappeyem. Řekl mi, že Svatí posledních dnů v Německu stále ještě trpí hladu, tak jako jsme trpěli my. Vláda jim nepomáhá tak, jako pomohla nám.“ Tatínek Grace objal kolem ramen. „Prezident Zappey se ptal, jestli bychom své brambory nedarovali německým Svatým.“

„Vzdát se našich brambor?“ zvolala Grace. Vždyť *nacisté* byli z Německa! „Možná jsou to Svatí posledních dnů, tati, ale pořád jsou to Němci.“

„Vím, že to není snadné,“ řekl tatínek. „Jsou to ale také děti Boží. Bůh je také miluje. Já jsem jim odpustil, že mě drželi v zajetí. Pán může pomoci nám všem, abychom odpustili.“

Grace vzhledla k tatínkovi. Byl to ten nejstatečnější člověk, jakého znala, ale nevěděla, jestli i ona má odvahu odpustit tak, jak to udělal on. Poté si vzpomněla na jednu paní učitelku, kterou měli za války. Tato paní učitelka jim řekla, že ne všichni Němci jsou nacisté a ne všichni nacističtí vojáci jsou špatní. A teď dívky a chlapci v Německu hladověli tak, jak předtím hladověla Grace.

Grace se zhluboka nadechla. „Chápu to,“ řekla. „Dejme jim svoje brambory.“

Tatínek ji objal a usmál se. „Jsi velmi statečná dívka. Je těžké udělat něco takového. Ale my jsme učedníci Ježíše Krista právě tak jako naši bratři a sestry v Německu.“

Grace se usmála. Pocity zloby se jí v srdci rozpustily a nahradily je pocity pokoje a vřelosti. Dokáže Němcům odpustit. A Ježíš jí může pomoci, aby je měla i ráda. ■

Autorka žije ve státě New Jersey v USA.

Svatí posledních dnů v Holandsku věnovali německým Svatým posledních dnů 70 tun brambor a 90 tun sledů. Později, v roce 1953, poslali němečtí Svatí zásoby členům Církve do Holandska poté, co ho zasáhly velké záplavy.

Klub čtenářů Knihy Mormonovy

PŘIPOJTE SE K NÁM TÍM, ŽE BUDETE ČÍST KNIHU MORMONOVU!

Můžete číst sami, s rodinou nebo s kamarádem. Pak nám pošlete fotografii, jak čtete Knihu Mormonovu, a povězte nám o něčem, co jste se z ní dozvěděli, nebo nám z ní povyprávějte svůj oblíbený příběh. Svůj příspěvek nám zašlete prostřednictvím stránek liahona.lds.org (klikněte na „Submit an Article“ [„Odeslat článek“]).

Verš z písem na tento měsíc: Moroni 10:4

„... Budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista, on vám projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svatého.“

Můj nejoblíbenější příběh z Knihy Mormonovy se nachází ve 3. Nefim 17 a je o tom, jak Ježíš žehná dětem. Mám tento příběh moc ráda, protože nám říká, jak

moc nás mají Ježíš a Nebeský Otec rádi. Dokáží se s těmi-to dětmi ztotožnit a představit si, jak tam sama stojím.

Barbora J., 11 let, Česká republika

Mám moc rád Knihu Mormonovu, protože je to pravdivá kniha. Napsali ji proroci. Pomáhá mi správně se rozhodovat, a když mám nějaký problém, také mi pomůže. Věřím jí.

Jason S., 10 let, Maháráštra, Indie

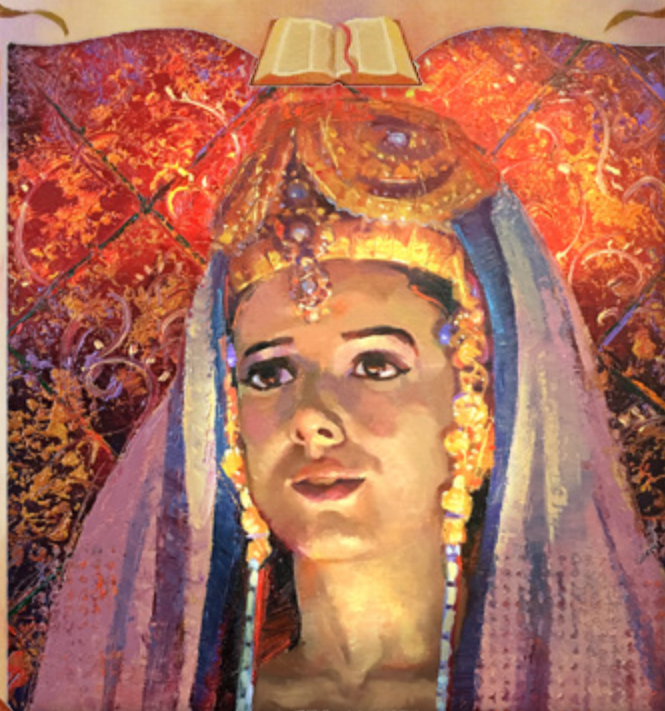
Ester byla odvážná

Ester byla perská královna. Král nevěděl, že Ester je Židovka. Král měl zlovolného přítele, který Židy nenáviděl. Lstí krále přiměl říct, že všichni Židé v jeho zemi musí být zabiti. Ester se rozhodla požádat krále, aby její lid zachránil. Ale za přistoupení ke královu trůnu mohla být zabita. Ester požádala Židy, aby se za ni postili. Když Ester přistoupila k trůnu svého manžela, uvítal ji. Pozvala ho spolu s jeho přítelem na večeři. Tam jim řekla, že je Židovka. Král nemohl změnit zákon, ale dovolil Židům, aby se bránili. Ester s Boží pomocí zachránila svůj lid!

„Královna Ester“, Rebecca C., 8 let, Aragua, Venezuela

O Ester si přečtěte v Ester 2–8.

ESTER

**Ester byla statečná a věřila v Boha.
Mohu být odvážný a stát za tím, co je správné!**

- Naučte se poslední větu z Ester 4:14 nazpaměť.
- Pust'te si 45. kapitolu z Příběhů ze Starého zákona na stránkách scripturestories.lds.org.
- Jste-li na to podle svých rodičů dost staří, postěte se za někoho, na kom vám záleží.
- Mohu být odvážný tím, že ...

Královna Ester

Kim Webb Reidová

Ester byla královna.
Byla provdaná za
perského krále.

Král měl přítele, který byl špatný člověk. Lstí přiměl krále, aby vydal zákon, podle kterého měli být všichni Židé zabiti. Král nevěděl, že jeho manželka Ester je Židovka.

Ester se rozhodla požádat svého královského manžela, aby její lid zachránil. Bála se však, že by se mohl zlobit. Ester požádala všechny Židy, aby se za ni postili a modlili. Poté šla ke králi. Nezlobil se!

Ester pozvala krále a jeho přátele na večeři. U večeře Ester králi řekla, že je Židovka. Král se zlobil, že ho přítel obelstil. Rozhodl se říct Židům, že se mohou bránit. Ester pomohla zachránit svůj lid.

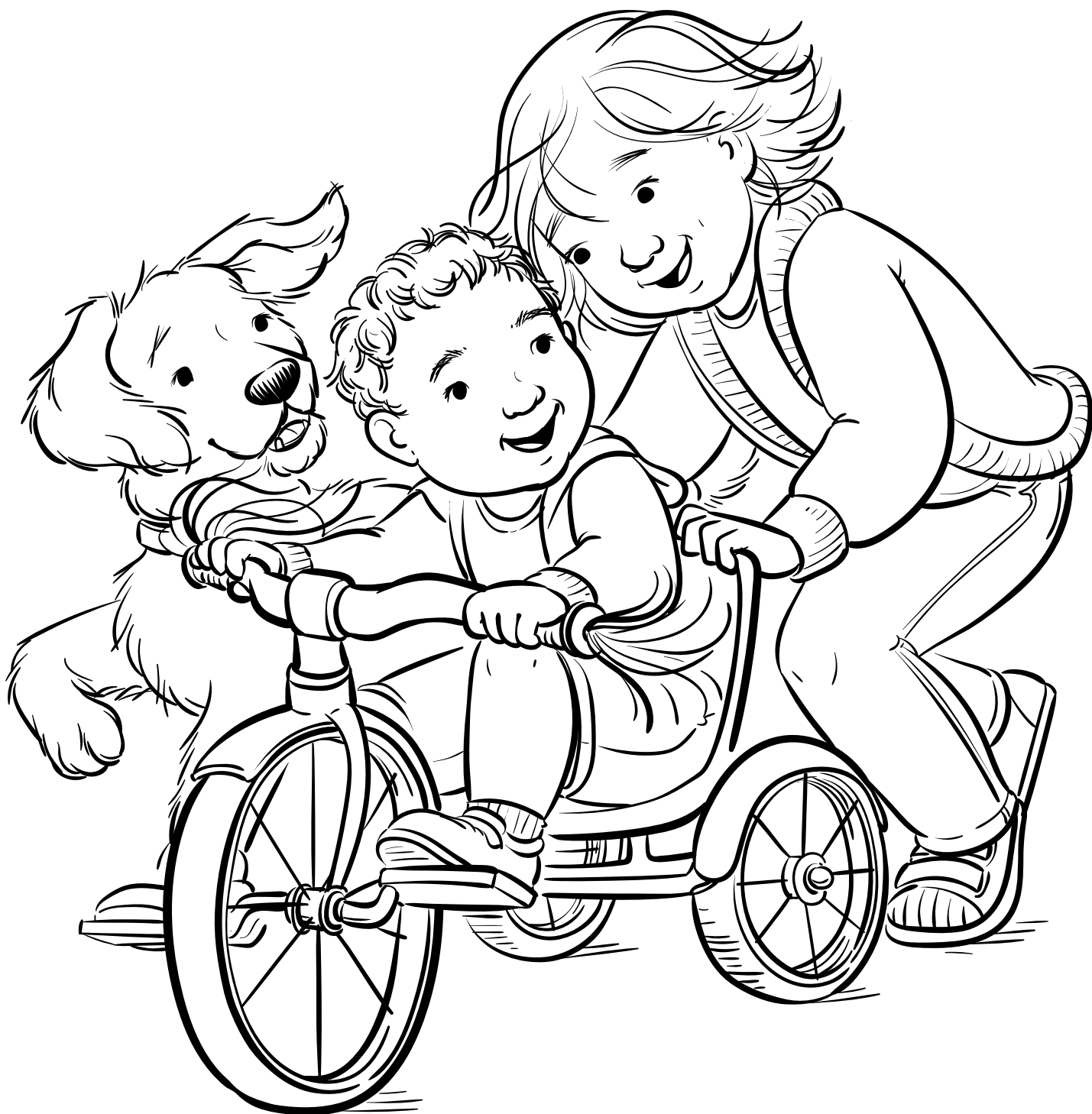

I my můžeme v modlitbě požádat Nebeského Otce o pomoc. Můžeme být stateční a odvážní jako Ester. ■

Z Ester 2-8.

Mohu druhým pomáhat pocítit, že jsou milováni

ILUSTRACE APRYL STOITTOVA

**President
James E. Faust
(1920–2007)**

Druhý rádce v Prvním
předsednictvu

VYJÁDŘENÍ NAŠÍ PODPORY

Duchovní vedení do značné míry závisí na schopnosti být v souladu [s proroky, vidoucími a zjevovateli].

Rád bych mluvil o posvátném Růřadu těch vedoucích kněžství, kteří byli povoláni a vyvoleni (viz NaS 55:1), aby vedli Církev v této době. ...

Mí Bratří [v Kvoru Dvanácti apoštolů] jsou bez výjimky dobří, čestní a důvěryhodní muži. Zním jejich srdce. Jsou to služebníci Páně. Jejich jediným přáním je pracovat ve svém vznešeném povolání a budovat království Boží na zemi. Naši Bratří, kteří slouží v této době a v tomto čase, jsou prověřeni, vyzkoušeni a spolehliví. ... Jejich srdce je tak čisté a jejich zkušenosti tak velké, jejich mysl tak bystrá a jejich duchovní moudrost tak hluboká, že je útěchou už jen být v jejich přítomnosti.

... [Když jsem byl povolán, dostal jsem radu], že to nejdůležitější, co mám dělat, je být vždy

v souladu s Bratřími. ... Což bylo v souladu s tím, co jsem si z celého srdce přál dělat.

... Usoudil jsem, že duchovní vedení do značné míry závisí na schopnosti být v souladu s presidentem Círky, s Prvním předsednictvem a s Kvorem Dvanácti – jimž všem se vyjadřuje podpora ... jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům. Nevím, jak můžeme očekávat, že budeme v úplném souladu s Duchem Páně, pokud nebudeme v souladu s presidentem Círky a s ostatními proroky, vidoucími a zjevovateli. ...

Má rada členům Círky zní –

podporujeme presidenta Círky, První předsednictvo, Kvorum Dvanácti a další generální autority celým srdcem a duší. Budeme-li tak činit, budeme v bezpečném přístavu. ...

Také je třeba, abychom podporovali a posilovali své místní vedoucí, neboť i oni jsou povoláni a vyvoleni. Každý člen této Círky může obdržet radu od biskupa nebo od presidenta odbočky, od presidenta kůlu nebo misie a od presidenta Círky a jeho spolupracovníků. Žádný z těchto bratří nežádal o své povolání. Žádný z nich není dokonalý. Přesto to jsou služebníci Páně, které Pán povolal prostřednictvím těch, kteří jsou oprávněni získávat inspiraci. Ti, kteří byli povoláni, kterým byla vyjádřena podpora a kteří byli ustanoveni, mají nárok na naši podporu. ■

Z proslovy na generální konferenci v říjnu 2005.

EDMUND BLAIR LEIGHTON (1852–1922), *SLEPÝ MUŽ U RYBNÍKU SILOE*, 1879, OLEOMALBA NA PLÁTNĚ, 102 X 128 CM, MUZEUM UMĚNÍ PŘI UNIVERZITĚ BRIGHAMA YOUNGA, ZAKUPENO Z PROSTŘEDKŮ JIŽ V ROCE 2014 POSKYTL JÁCK R. WHEATLEY.

**SLEPÝ MUŽ U
RYBNÍKU SILOE,
EDMUND BLAIR
LEIGHTON**

„On odpověděl a řekl: Člověk ten, kterýž slove Ježíš, bláto učinil, a pomazal oči svých, a řekl mi: Jdi k rybníku Siloe, a umej se. I odšed a umyv se, prohlédl jsem. ...

Byť tento nebyl od Boha, nemohl by nic učiniti.“ (Jan 9:11, 33.)

MLADÍ DOSPĚLÍ

**ZABÝVÁNÍ SE
OTÁZKOU „PROČ“**

*Jaká je vaše motivace k životu
podle evangelia?*

44

MLÁDEŽ
**JAK VÁS
MŮŽE DUCH
SVATÝ UČIT**

50, 56

**NA BUDOUCNOSTI,
KTEROU SI PŘEJETE
MÍT, PRACUJTE
JIŽ TEĎ**

62

GENERÁLNÍ KONFERENCE
**PĚT MOŽNOSTÍ,
JAK SE UČIT
Z KONFERENCE**

50, 54,
58

**CÍRKEV
JEŽÍŠE KRISTA**
SVATÝCH
POSLEDNÍCH DNŮ

